

ЗАКОН О НАКНАДАМА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим законом уређују се накнаде за коришћење јавних добара, обвезник плаћања накнаде, основица за плаћање накнаде, висина накнаде, начин утврђивања и плаћања накнаде, припадност прихода од накнаде, као и друга питања од значаја за утврђивање и плаћање накнада за коришћење јавних добара.

Дефиниције

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) накнада је јавни приход који се наплаћује за коришћење одређеног јавног добра;
- 2) јавно добро је природно богатство, односно добро од општег интереса и добро у општој употреби (у даљем тексту: јавно добро);
- 3) коришћење јавног добра, у смислу овог закона, подразумева непосредно коришћење јавног добра на основу закона или уговора или вршење непосредног утицаја на расположивост, квалитет или неку другу особину јавног добра чињењем или нечињењем;
- 4) обвезник плаћања накнаде за коришћење јавног добра је правно лице, предузетник или физичко лице (у даљем тексту: обвезник накнаде) које користи јавно добро;
- 5) основица за утврђивање накнаде за коришћење јавног добра (у даљем тексту: основица) је јединица мере, вредност добра које се користи или приход који се остварује;
- 6) висина накнаде је новчани износ за коришћење јавног добра (у даљем тексту: висина накнаде).

Увођење накнада

Члан 3.

Накнаде за коришћење јавних добара могу се увести само овим законом.

II. ВРСТЕ НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ДОБАРА

Врсте накнада

Члан 4

Овим законом уводе се накнаде за коришћење јавног добара, и то:

- 1) накнаде за геолошка истраживања;

- 2) накнаде за коришћење ресурса и резерви минералних сировина;
- 3) накнаде за коришћење енергије и енергената;
- 4) накнада за промену намене пољопривредног земљишта;
- 5) накнаде за промену намене и коришћење шума и шумског земљишта;
- 6) накнада за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи;
- 7) накнаде за воде;
- 8) накнаде за заштиту животне средине;
- 9) накнаде за пловидбу и коришћење лука, пристаништа и објеката безбедности пловидбе на државном водном путу;
- 10) накнаде за коришћење јавних путева;
- 11) накнаде за коришћење јавне железничке инфраструктуре;
- 12) накнада за коришћење јавне површине;
- 13) накнада за коришћење природног лековитог фактора;
- 14) накнаде за електронске комуникације.

III. НАКНАДЕ ЗА ГЕОЛОШКА ИСТРАЖИВАЊА

Врсте накнада

Члан 5.

Накнаде за геолошка истраживања су:

- 1) накнада за коришћење података и документације основних геолошких истраживања која су финансирана из буџета Републике Србије, као и за коришћење података и документације геолошких истраживања који су постали јавна својина - државна својина, по основу концесионих уговора (у даљем тексту: накнада за коришћење података и документације геолошких истраживања);
- 2) накнада за примењена геолошка истраживања;
- 3) накнада за задржавање права на истражни простор.

Геолошка истраживања у смислу овог закона су основна и примењена геолошка истраживања дефинисана законом којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Накнада за коришћење података и документације геолошких истраживања

Обвезник накнаде

Члан 6.

Обвезник накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања је корисник тих података и документације.

Основица

Члан 7.

Основица накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања је валоризована вредност изведених истраживања на одређеном истражном простору.

Валоризовану вредност из става 1. овог члана утврђује министарство применом коефицијента годишњег раста потрошачких цена на вредност извршених истраживања у

периоду који почиње годином у којој су геолошка истраживања извршена, а завршава се годином у којој је обвезник накнаде поднео захтев за коришћење података и документације геолошких истраживања.

Висина накнаде

Члан 8.

Висина накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања утврђује се применом стопе од 5% на основицу из члана 7. став 1. овог закона.

Изузетно од ст. 1. овог члана, ако не постоји спецификација изведених истраживања по врсти и обиму, односно ако није исказана вредност изведених геолошких истраживања, висина накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања изведених пре 24. јануара 1994. године прописана је у Прилогу 1, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 9.

Утврђивање накнаде за коришћење података и документације геолошких истраживања врши се решењем министарства надлежног за послове рударства и геолошких истраживања, на основу података исказаних у поднетом захтеву обвезника, по сваком поднетом захтеву.

Захтев из става 1. овог члана закона садржи:

- 1) пословно име правног лица, адресу и седиште, јединствени матични број, ПИБ, контакт и потпис овлашћеног лица;
- 2) име и презиме, занимање, адресу сталног боравка, јединствени матични број, контакт и потпис подносиоца захтева, уколико захтев подноси физичко лице;
- 3) назив геолошке документације за коју се подноси захтев;
- 4) сврху за коју ће се користити геолошка документација.

Геолошка документација која се састоји од штампаних геолошких карата са тумачем користи се само на основу захтева и достављеног доказа о плаћеној накнади.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега може се покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 10.

Ослобађају се плаћања накнаде:

- 1) органи, организације и институције Републике Србије;
- 2) органи и организације аутономних покрајина, односно јединица локалне самоуправе;
- 3) установе основане од стране Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе.

Накнада за примењена геолошка истраживања

Обвезник накнаде

Члан 11.

Обвезник накнаде за примењена геолошка истраживања је носилац истраживања коме је надлежни орган одобрио извођење примењених геолошких истраживања у складу са законом којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Носилац истраживања је лице у складу са законом којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Основица

Члан 12.

Основица накнаде за примењена геолошка истраживања је површина изражена у километрима квадратним (km^2) истражног простора.

Висина накнаде

Члан 13.

Висина накнаде за примењена геолошка истраживања прописана је у Прилогу 1, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 14.

Утврђивање накнаде за примењена геолошка истраживања врши обвезник на прописаном обрасцу за годишњи период, почев од дана достављања решења о одобрењу за вршење примењених геолошких истраживања.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења о одобрењу за вршење примењених геолошких истраживања.

Ако је период за који је одобрено извођење примењених геолошких истраживања краћи од календарске године, накнада се утврђује сразмерно периоду коришћења.

У случају да су геолошка истраживања одобрена у претходним календарским годинама, накнада за текућу годину утврђује се и плаћа до 31. јануара текуће године.

Образац из става 1. овог члана подноси се надлежном органу у року од 15 дана од дана извршене уплате.

Под надлежним органом из става 5. овог члана подразумева се орган који је издао одобрење за вршење примењених геолошких истраживања.

Министар надлежан за послове рударства и геолошких истраживања ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Накнада за задржавање права на истражни простор

Обвезник накнаде

Члан 15.

Обвезник накнаде за задржавање права на истражни простор је носилац истраживања коме је надлежни орган одобрио задржавање права на истражни простор, у складу са законом којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Основица

Члан 16.

Основица накнаде за задржавање права на истражни простор је површина истражног простора изражена у километрима квадратним (km²).

Висина накнаде

Члан 17.

Висина накнаде за задржавање права на истражни простор прописана је у Прилогу 1, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 18.

Утврђивање накнаде за задржавање права на истражни простор врши обвезник на прописаном обрасцу за годишњи период, почев од дана достављања решења о задржавању права на истражни простор.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења о задржавању права на истражни простор.

Ако је период за који се обрачунава накнада краћи од календарске године, накнада се утврђује сразмерно периоду за који је одобрено задржавање права на истражни простор.

У случају да је решење о задржавању права на истражни простор донето у претходној календарској години, накнада за текућу календарску годину се утврђује и плаћа до 31. јануара текуће године.

Образац у коме обвезник утврђује накнаду из става 1. овог члана подноси се надлежном органу у року од 15 дана од дана извршене уплате.

Под надлежним органом из става 5. овог члана подразумева се орган коме се подноси захтев за задржавање права на истражни простор.

Министар надлежан за послове рударства и геолошких истраживања ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 19.

Приходи остварени од накнада из члана 5. овог закона припадају буџету Републике Србије.

IV. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ РЕСУРСА И РЕЗЕРВИ МИНЕРАЛНИХ СИРОВИНА

Врсте накнада

Члан 20.

Накнаде за коришћење ресурса и резерви минералних сировина су:

- 1) накнада за коришћење свих врста угља и уљних шкриљаца;
- 2) накнада за коришћење угљоводоника у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и осталих природних гасова;
- 3) накнада за коришћење радиоактивних сировина;
- 4) накнада за коришћење свих металичних сировина;
- 5) накнада за коришћење техногених сировина које су резултат експлоатације и прераде минералних сировина;
- 6) накнада за коришћење неметаличних сировина, осим за неметаличне сировине из тачке 9) овог члана;
- 7) накнада за коришћење свих врста соли и сонних вода;
- 8) накнада за подземне воде из којих се добијају корисне минералне сировине, као и подземне воде везане за рударску технологију и гасове који се са њима јављају;
- 9) накнада за коришћење неметаличних сировина за добијање грађевинског материјала.

Обвезник накнаде

Члан 21.

Обвезник накнаде за коришћење ресурса и резерви минералних сировина је носилац експлоатације којем је одобрено извођење рударских радова у складу са законом којим се уређује рударство и геолошка истраживања.

Минералне сировине имају значење у смислу закона којим се уређује рударство и геолошка истраживања.

Носилац експлоатације је лице у смислу закона којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Основица

Члан 22.

Основица накнаде за коришћење, ресурса и резерви минералних сировина је:

- 1) приход који носилац експлоатације остварује од искоришћених или продатих минералних сировина, одређен на основу прихода оствареног од продаје непрерађене минералне сировине или прихода оствареног од продаје технолошки прерађене минералне сировине;
- 2) нето приход од топионице који представља приход од продаје крајњег производа умањен за трошкове топљења, рафинације, транспорта, претовара, осигурања и продаје. Нето приход од топионице не може се умањивати по основу амортизације, трошкова капитала или пореских олакшица;
- 3) тржишна вредност искоришћене или продате непрерађене минералне сировине за коришћење угљоводоника у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и осталих природних гасова која се утврђује по принципу ван дохвата руке, у складу са законом којим се уређује опорезивање добити;
- 4) тона ископане неметаличне сировине за добијање грађевинског материјала.

Министар надлежан за послове рударства и геолошких истраживања ближе дефинише методологију свођења количина и одређивања цене непрерађених угљоводоника у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и осталих природних гасова.

Висина накнаде

Члан 23.

Висина накнада из члана 20. тач. 1) до 8) овог закона утврђује се применом следећих стопа:

1) за све врсте угља и уљних шкриљаца	3% од прихода;
2) за угљоводонике у течном и гасовитом стању (нафта и гас) и остале природне гасове	7% од прихода;
3) за радиоактивне сировине	2% од прихода;
4) за све металичне сировине	5% од прихода
за металичне сировине ако се врши даља прерада у сопственој топионици	5% од нето прихода топионице
5) техногене сировине које су резултат експлоатације и прераде минералних сировина	1% од прихода;
6) за неметаличне сировине	5% од прихода;
7) за све врсте соли и соних вода	1% од прихода;
8) за подземне воде из којих се добијају корисне минералне сировине, као и подземне воде везане за рударску технологију и гасове који се са њима јављају	3% од прихода.

Висина накнаде из члана 20. тачка 9) овог закона утврђује се по тони ископане минералне сировине и прописана је у Прилогу 1, Табела 3. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 24.

Утврђивање накнада за коришћење ресурса и резерви минералних сировина из члана 20. овог закона врши обвезник за тромесечни, односно годишњи период на прописаном обрасцу, почев од периода у коме је добијено одобрење за извођење рударских радова.

Обавеза из става 1. овог члана, за тромесечни период плаћа се у року од 15 дана по истеку тромесечја, а коначна годишња обавеза накнаде за претходну годину плаћа се најкасније последњег дана у фебруару текуће године.

Ако је плаћени износ по тромесечним периодима мањи од износа утврђеног у коначном обрачуна за ту календарску годину, разлика се плаћа најкасније последњег дана у фебруару текуће године за претходну годину.

Ако је у коначном обрачуну утврђена мања обавеза од обавезе која је утврђена и плаћена по тромесечним периодима, више плаћени износ се користи за плаћање утврђене накнаде за наредни тромесечни период.

У случају да је на основу тромесечних обрачунских периода плаћен већи износ накнаде а да обвезнику у текућем периоду престаје одобрење за извођење рударских радова, више плаћени износ накнаде се враћа обвезнику на његов захтев.

Податке о тромесечном обрачуну за сваку врсту коришћене, односно продате количине минералне сировине појединачно, обвезник доставља у року од 15 дана по истеку тромесечног периода, односно податке о годишњем обрачуну за сваку врсту коришћене, односно продате количине минералне сировине појединачно, обвезник подноси надлежном органу на прописаном обрасцу најкасније до последњег дана у фебруару текуће године за претходну годину.

Под надлежним органом, у смислу овог члана, подразумева се министарство надлежно за послове рударства и геолошких истраживања, односно надлежни орган аутономне покрајине у смислу закона којим се уређују рударство и геолошка истраживања.

Министар надлежан за послове рударства и геолошких истраживања ближе прописује садржину и начин достављања образаца из става 6. овог члана.

Министар надлежан за послове рударства може, на захтев обвезника, одложити плаћање дуговане обавезе из става 1. овог члана, под условом да плаћање дуга представља непромерно велико оптерећење, односно да наноси битну економску штету обвезнику. Услове одлагања плаћања дуга по основу накнаде за коришћење минералних сировина ближе одређује министар надлежан за послове рударства.

Ослобођење

Члан 25.

Накнада за коришћење ресурса и резерви минералних сировина не плаћа се за узорке ресурса и резерви минералних сировина који се користе за техничко-технолошка испитивања у индустријским условима.

Припадност прихода

Члан 26.

Приходи остварени од накнада из члана 20. овог закона у висини од 60% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши експлоатација.

Ако се експлоатација врши на територији аутономне покрајине приходи остварени од накнада из члана 20. овог закона у висини од 50% припадају буџету Републике Србије, у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се врши експлоатација, а у висини од 10% припадају буџету аутономне покрајине.

V. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЕНЕРГИЈЕ И ЕНЕРГЕНАТА

Врсте накнада

Члан 27.

Накнаде за коришћење енергије и енергената су:

1) накнада за биогорива;
 2) накнада за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте;

3) накнада за унапређење енергетске ефикасности.

Енергија и енергенти, у смислу овог закона, су енергија и енергенти дефинисани законом којим се уређује енергетика.

Накнада за биогорива

Обвезник накнаде

Члан 28.

Обвезник накнаде за биогорива је енергетски субјект који обавља енергетску делатност производње деривата нафте и енергетску делатност трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривима и компримованим природним гасом, и има лиценцу за обављање тих делатности у складу са законом којим се уређује енергетика.

Енергетски субјект је лице дефинисано законом којим се уређује енергетика.

Обвезник накнаде из става 1. овог члана подноси пријаву за евиденцију министарству надлежном за послове енергетике на обрасцу пријаве за евиденцију, у року од 30 дана од дана добијања лиценце за обављање енергетске делатности.

Обвезнику накнаде из става 1. овог члана министарство надлежно за послове енергетике додељује одговарајући евиденциони број и води евиденцију обвезника накнаде за биогорива у електронској форми.

По извршеној евиденцији министарство надлежно за послове енергетике издаје енергетском субјекту доказ о извршеној евиденцији и додељеном евиденционом броју.

Ако обвезник из става 1. овог члана не поднесе пријаву за евиденцију, министарство надлежно за послове енергетике ће доделити евиденциони број по службеној дужности, на основу расположивих података, односно фактичких околности.

Министар надлежан за послове енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца пријаве за евиденцију из става 3. овог члана.

Основица

Члан 29.

Основица накнаде за биогорива је количина безоловног моторног бензина и гасног уља, које се користи као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем, изражена у мерној јединици литар (l).

Висина накнаде

Члан 30.

Висина накнаде за биогорива прописана је у Прилогу 2. Табела 1. овог закона.

Висина накнаде за биогорива усклађује се Годишњим програмом подстицаја за систем стављања биогорива на тржиште, у року од 15 дана од дана доношења тог програма.

Усклађене износе накнада из става 2. овог члана доноси Влада на предлог министарства надлежног за послове енергетике.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 31.

Утврђивање накнаде за биогорива врши се за безоловни моторни бензин и гасно уље који су произведени у Републици Србији, односно увезени у Републику Србију, а користе се као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем.

Утврђивање накнаде за биогорива врши обвезник приликом стављања у промет безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем.

Стављањем у промет безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем сматра се:

1) свако отпремање безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем из производног погона од стране произвођача ових производа, осим отпремања ових производа из производног погона у царинско складиште за које је надлежни орган дао акцизну дозволу, утоварено у складу са прописом којим се уређују општа правила и поступци који се примењују на робу која се уноси и износи из царинског подручја Републике Србије;

2) свако отпремање безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем из акцизног складишта, осим отпремања у сопствено друго акцизно складиште, односно у царинско складиште за које је надлежни орган дао акцизну дозволу, утоварено у складу са царинским прописима;

3) мањак производа у акцизном складишту, осим мањка који се може правдати вишом силом;

4) расход (кало, растур, квар и лом) у акцизном складишту, изнад количине утврђене прописом који доноси Влада;

Изузетно од става 2. овог члана, за безоловни моторни бензин и гасно уље који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем који се увозе у Републику Србију, утврђивање накнаде врши надлежни царински орган при увозу, приликом обрачуна увозних дажбина.

Ако обвезник накнаде не обрачуна накнаду, односно не достави надлежном министарству обрачун накнаде на прописаном обрасцу у прописаном року, месечну обавезу утврђује надлежно министарство на основу извештаја достављеног у претходном месецу, односно уколико тај извештај не постоји на основу просечног обрачуна накнаде исказане у достављеним извештајима у претходним периодима.

Члан 32.

Утврђена обавеза из члана 31. став 2. овог закона, плаћа се:

1) најкасније последњег дана у месецу за износ накнаде обрачунат за период од 1. до 15. дана у месецу;

2) најкасније до 15. у текућем месецу за претходни месец за износ накнаде обрачунат за период од 16. дана у претходном месецу до краја претходног месеца.

Утврђена обавеза накнаде при увозу плаћа се у складу са прописима којима се уређује наплата увозних дажбина.

Ако је плаћени износ по месечним обрачунима мањи од износа утврђеног у годишњем обрачуну накнаде, утврђена разлика се плаћа до последњег дана у фебруару текуће године за претходну календарску годину.

Ако је плаћени износ по месечним обрачунима већи од износа утврђеног у годишњем обрачуну, више плаћени износ урачунава се за плаћање месечне обавезе за наредни период.

Члан 33.

Обрачун утврђене накнаде за биогорива на прописаном обрасцу обвезник доставља министарству надлежном за послове енергетике, и то:

- 1) месечни обрачун најкасније до последњег дана у месецу за претходни месец;
- 2) годишњи обрачун најкасније до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Обвезник, као прилог уз месечни, односно годишњи обрачун из става 1. овог члана доставља и:

1) месечни, односно годишњи обрачун количина безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеним на територију Републике Србије;

2) извештај о извршеним уплатама за период за који доставља обрачун.

Министар надлежан за послове енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца месечног и годишњег обрачуна количина безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезених на територију Републике Србије, обрасце месечног и годишњег обрачуна обавезе плаћања накнаде за биогорива, извештаја о извршеним уплатама, као и начин достављања образаца.

Ослобођења

Члан 34.

Ослобађа се плаћања накнаде за биогорива енергетски субјект који има лиценцу за обављање енергетске делатности производње деривата нафте:

1) за промет безоловног моторног бензина и гасног уља који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем који се врши са територије Републике Србије ван територије АП Косово и Метохија (у даљем тексту: АПКМ) на територију АПКМ, за време важења Резолуције Савета безбедности Организације Уједињених нација број 1244;

2) за безоловни моторни бензин и гасно уље који се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем који ће бити употребљени у даљем процесу производње, о чему је енергетски субјект дужан да достави доказ надлежном царинском органу.

Накнада за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте

Обвезник накнаде

Члан 35.

Обвезник накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте је енергетски субјект који обавља енергетску делатност производње деривата нафте и енергетску делатност трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривима и компримованим природним гасом.

Обвезник накнаде из става 1. овог члана подноси пријаву за евиденцију на начин и у року прописаном чланом 28. ст. 3. до 7. овог закона.

Основица

Члан 36.

Основица накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте је количина деривата нафте изражена у јединици мере и то:

- литар (l) за безоловне моторне бензине, авионске бензине и гасна уља;
- килограм (kg) за течни нафтни гас, млазна горива и уља за ложење.

Висина накнаде

Члан 37.

Висина накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте на основицу из члана 36. овог закона прописана је у Прилогу 2. Табела 2. овог закона.

Висина накнаде усклађује се Годишњим програмом обавезних резерви нафте и деривата нафте, у року од 15 дана од дана доношења тог програма.

Усклађене износе накнада из става 2. овог члана доноси Влада на предлог министарства надлежног за послове енергетике.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 38.

Утврђивање накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте врши се за безоловни моторни бензин, авионски бензин, гасна уља, течни нафтни гас, млазна горива и уља за ложење (у даљем тексту: деривати нафте) који су произведени у Републици Србији, односно који су увезени у Републику Србију.

Утврђивање накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте врши обвезник накнаде приликом стављања деривата нафте у промет на тржиште Републике Србије и/или приликом отпреме горива намењеног снабдевању ваздухоплова на међународним линијама на дан отпреме горива из царинског складишта или на дан спровођења поступка извозног царинења.

Стављањем у промет деривата нафте сматра се:

- 1) свако отпремење деривата нафте из производног погона од стране произвођача ових производа, осим отпремања из производног погона у царинско складиште утоварено у складу са царинским прописима;
 - 2) свако отпремање деривата нафте из акцизног складишта, осим отпремања у сопствено друго акцизно складиште, односно у царинско складиште, утоварено у складу са царинским прописима;
 - 3) мањак производа у акцизном складишту, осим мањка који се може правдати вишом силом;
 - 4) расход (кало, растур, квар и лом) у акцизном складишту, изнад количине утврђене прописом који доноси Влада;
- Изузетно од става 2. овог члана, обавезу накнаде утврђује надлежни царински орган, на дан обрачуна увозних дажбина.

Ако обвезник накнаде не обрачуна накнаду, односно не достави надлежном министарству обрачун накнаде на прописаном обрасцу у прописаном року, месечну обавезу утврђује надлежно министарство на основу извештаја достављеног у претходном месецу, односно уколико тај извештај не постоји на основу просечног обрачуна накнаде исказане у достављеним извештајима у претходним периодима.

Члан 39.

Утврђена обавеза накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте плаћа се:

1) најкасније последњег дана у месецу за износ накнаде обрачунат за период од 1. до 15. дана у месецу;

2) најкасније до 15. у текућем месецу за претходни месец за износ накнаде обрачунат за период од 16. дана у месецу до краја претходног месеца.

Утврђена обавеза накнаде при увозу плаћа се у складу са прописима којима се уређује наплата увозних дажбина.

Ако је плаћени износ по месечним обрачунима мањи од износа утврђеног у годишњем обрачуну накнаде, утврђена разлика се плаћа до краја фебруара текуће за претходну календарску годину.

Ако је плаћени износ по месечним обрачунима већи од износа утврђеног у годишњем обрачуну за календарску годину, више плаћени износ урачунава се за плаћање месечне обавезе за наредни период.

Члан 40.

Обрачун утврђене накнаде за формирање и одржавање обавезних резерви нафте и деривата нафте на прописаном обрасцу, из члана 33. став 3. овог закона, обвезник накнаде доставља министарству надлежном за послове енергетике, и то:

1) месечни обрачун најкасније до последњег дана у месецу за претходни месец;

2) годишњи обрачун најкасније до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Обвезник, као прилог уз месечни, односно годишњи обрачун из става 1. овог члана доставља и:

1) месечни, односно годишњи обрачун количина деривата нафте стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеног на територију Републике Србије;

2) извештај о извршеним уплатама за период за који доставља обрачун.

Министар надлежан за послове енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца месечног и годишњег обрачуна количина деривата нафте стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеног на територију Републике Србије, обрасца месечног и годишњег обрачуна обавезе плаћања накнаде, обрасца обавештења о уплати, као и начин достављања ових образаца.

Ослобођења

Члан 41.

Ослобађа се плаћања накнаде за обавезне резерве нафте и деривата нафте енергетски субјект који има лиценцу за обављање енергетске делатности производње деривата нафте:

1) за промет деривата нафте који се врши са територије Републике Србије ван територије АП Косово и Метохија (у даљем тексту: АПКМ) на територију АПКМ, за време важења Резолуције Савета безбедности Организације Уједињених нација број 1244;

2) за деривате нафте који ће бити употребљени у даљем процесу производње, о чему је енергетски субјект дужан да достави доказ надлежном царинском органу.

Накнада за унапређење енергетске ефикасности

Обвезник накнаде

Члан 42.

Обвезник накнаде за унапређење енергетске ефикасности је енергетски субјект који:

1) обавља енергетске делатности снабдевања електричном енергијом, снабдевања природним гасом и јавног снабдевања природним гасом;

2) обавља енергетску делатност производње деривата нафте и трговине нафтом, дериватима нафте, биогоривима и компримованим природним гасом.

Обвезник накнаде из става 1. овог члана подноси пријаву за евиденцију на начин и у року прописаном чланом 28. ст. 3. до 7. овог закона.

Основица

Члан 43.

Основица накнаде за унапређење енергетске ефикасности је количина енергије и енергената изражена у мерној јединици:

1) литар (l) за безоловне моторне бензине и гасна уља која се користе као гориво за моторе са унутрашњим сагоревањем;

2) килограм (kg) за течни нафтни гас – аутогас и уља за ложење;

3) kWh за електричну енергију;

4) метар кубни (m³) за природни гас сведен на стандардне услове и референтну топлотну вредност.

Висина накнаде

Члан 44.

Висина накнаде за унапређење енергетске ефикасности прописана је у Прилогу 2, Табела 3. овог закона.

Висина накнаде из става 1. овог члана усклађује се једном годишње са Програмом финансирања активности и мера унапређења ефикасног коришћења енергије који се доноси у складу са законом којим се уређује ефикасно коришћење енергије, у року од 15 дана од дана доношења тог програма.

Усклађене износе накнада из става 2. овог члана доноси Влада на предлог министарства надлежног за послове енергетике.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 45.

Утврђивање накнаде за унапређење енергетске ефикасности за испоручену енергију и/или енергенте крајњем купцу/потрошачу врши обвезник накнаде из члана 46. став 1. тачка 1) овог закона приликом испостављања рачуна за испоручену енергију и/или енергенте крајњем купцу/потрошачу.

Количина испоручене електричне енергије, односно природног гаса утврђује се на основу читавања потрошње преко мерних уређаја на месту примопредаје, у складу са законом којим се уређује област енергетике.

Количина природног гаса који је основица за обрачун накнаде је испоручена количина природног гаса изражена у m^3 , сведеног на обрачунску запремину, која се израчунава користећи стандардно стање и топлотну вредност природног гаса за обрачунски период у односу на референтну топлотну вредност природног гаса у складу са прописима којим се уређују услови за испоруку природног гаса, за свако место испоруке природног гаса у обрачунском периоду.

Утврђивање накнаде за унапређење енергетске ефикасности за испоручене деривате нафте врши обвезник накнаде из члана 46. став 1. тачка 2) овог закона утврђује се приликом стављања у промет деривата нафте.

Стављањем у промет деривата нафте сматра се промет деривата нафте уређен чланом 38. став 3. овог закона.

За деривате нафте који се увозе ради стављања на тржиште у Републици Србији, надлежни царински орган је дужан да утврди обавезу плаћања накнаде при увозу, на дан обрачуна увозних дажбина.

Ако обвезник накнаде не обрачуна накнаду, односно не достави надлежном министарству обрачун накнаде на прописаном обрасцу у прописаном року, месечну обавезу утврђује надлежно министарство на основу извештаја достављеног у претходном месецу, односно уколико тај извештај не постоји на основу просечног обрачуна накнаде исказане у достављеним извештајима у претходним периодима.

Члан 46.

Утврђена накнада за унапређење енергетске ефикасности плаћа се најкасније последњег дана у месецу за претходни месец.

Изузетно од става 1. овог члана утврђена накнада за унапређење енергетске ефикасности при увозу деривата нафте плаћа се у складу са прописима којима се уређује наплата увозних дажбина.

Ако је плаћени износ накнаде по месечним обрачунима мањи од износа утврђеног у годишњем обрачуну накнаде, утврђена разлика се плаћа до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Ако је плаћени износ накнаде по месечним обрачунима већи од износа утврђеног у годишњем обрачуну, више плаћени износ урачунава се за плаћање месечне обавезе за наредни период.

Члан 47.

Обрачун утврђене накнаде за унапређење енергетске ефикасности на прописаном обрасцу, обвезник накнаде доставља министарству надлежном за послове енергетике, и то:

- 1) месечни обрачун најкасније до последњег дана у месецу за претходни месец;
- 2) годишњи обрачун најкасније до 31. јануара текуће године за претходну годину.

Обвезник, као прилог уз месечни, односно годишњи обрачун из става 1. овог члана доставља:

1) месечни, односно годишњи обрачун количина енергије, односно енергената испоручених потрошачима или стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезених на територију Републике Србије;

2) извештај о извршеним уплатама за период за који доставља обрачун.

Министар надлежан за послове енергетике ближе прописује садржину и облик обрасца месечног и годишњег обрачуна количина деривата нафте стављених у промет на територији Републике Србије, односно увезеног на територију Републике Србије, обрасца месечног и годишњег обрачуна обавезе плаћања накнаде, обрасца обавештења о уплати, као и начин достављања ових образаца.

Припадност прихода

Члан 48.

Приходи остварени од накнада из члана 27. овог закона припадају буџету Републике Србије.

VI. НАКНАДА ЗА ПРОМЕНУ НАМЕНЕ ПОЉОПРИВРЕДНОГ ЗЕМЉИШТА

Обвезник

Члан 49.

Обвезник накнаде за промену намене пољопривредног земљишта је лице које подноси захтев за промену намене, односно лице које је извршило промену намене без претходно поднетог захтева за плаћање накнаде.

Лице које може поднети захтев за промену намене пољопривредног земљишта је власник, односно корисник пољопривредног земљишта којем је посебним актом јединице локалне самоуправе планирана друга намена, а које се до привођења планираној намени користи за пољопривредну производњу.

Пољопривредно земљиште је земљиште које је као такво дефинисано законом којим се уређује пољопривредно земљиште.

Основица

Члан 50.

Основица за промену намене пољопривредног земљишта једнака је основици за порез на имовину на то земљиште у години која претходи години за коју се мења намена земљишта. Ако порез на имовину за земљиште коме се мења намена није утврђен у години која претходи години у којој се мења намена, основица се утврђује на основу података о основици за порез на имовину земљишта исте класе и културе за које је утврђен порез на имовину на истој или сличној локацији са земљиштем коме се мења намена.

Висина накнаде

Члан 51.

Висина накнаде за промену намене пољопривредног земљишта утврђује се применом стопе од 50% на основицу из члана 50. овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, када се промена намене земљишта врши на одређено време ради подизања вештачких ливада и пашњака на пољопривредном земљишту четврте и пете катастарске класе, односно за подизање шума на пољопривредном земљишту, без обзира на класу земљишта, експлоатацију минералних сировина, односно извођење радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке и других материја на пољопривредном земљишту, висина накнаде за промену намене пољопривредног земљишта утврђује се применом стопе од 20% на основицу, из члана 54 овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 52.

Утврђивање накнаде за промену намене пољопривредног земљишта врши решењем општинска, односно градска управа на чијој територији се налази пољопривредно земљиште, на захтев власника, односно корисника земљишта или по налогу пољопривредног инспектора.

Уз захтев из става 1. овог члана подноси се:

- 1) доказ о власништву, односно праву коришћења пољопривредног земљишта;
- 2) копија плана катастарске парцеле;
- 3) извод из плана детаљне регулације о намени катастарске парцеле;
- 4) сагласност министарства надлежног за послове пољопривреде за промену намене пољопривредног земљишта у случајевима у којима се намена пољопривредног земљишта мења ради:

(1) подизања вештачких ливада и пашњака на пољопривредном земљишту четврте и пете катастарске класе, као и за подизање шума на пољопривредном земљишту, без обзира на класу земљишта;

(2) експлоатацију минералних сировина, односно извођење радова на одлагању јаловине, пепела, шљаке и других материја на пољопривредном земљишту на одређено време;

- 5) доказ о плаћеној републичкој административној такси.

У случају када пољопривредно земљиште којем је планским документом промењена намена у грађевинско, до привођења земљишта намени може се користити за пољопривредну производњу, а обвезник накнаде је дужан да плати накнаду за промену намене пољопривредног земљишта пре издавања грађевинске дозволе.

Утврђену обавезу из става 1. овог члана обвезник накнаде дужан је да плати у року од 15 дана од дана достављања решења.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове пољопривреде у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба на решење не одлаже извршење решења.

Ослобођења

Члан 53.

Накнада за промену намене пољопривредног земљишта не плаћа се у случају:

- 1) градње или реконструкције породичне стамбене зграде пољопривредног домаћинства у циљу побољшања услова становања чланова тог домаћинства или у случају

природног раздвајања пољопривредног домаћинства највише до 200 м² стамбеног простора;

2) изградње економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу, односно који су у функцији примарне пољопривредне производње, а власнику је пољопривреда основна делатност и ако не поседује друго одговарајуће пољопривредно земљиште;

3) промене намене, односно врсте земљишта из пољопривредног у грађевинско извршена на основу закона, планског документа или одлуке надлежног органа до 15. јула 1992. године, односно до дана ступања на снагу Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, број 49/92);

4) одређивања локације за гробље или проширење гробља;

5) изградње објеката који служе за одбрану од поплава, за одводњавање и наводњавање земљишта или за уређење бујица;

6) регулације водотока у функцији уређења пољопривредног земљишта;

7) изградње и проширења пољских путева који доприносе рационалном коришћењу пољопривредног земљишта;

8) пошумљавања пољопривредног земљишта и подизања брзорастућих засада без обзира на класу, по претходно прибављеној сагласности министарства надлежног за пољопривреду;

9) подизања пољозаштитних појасева;

10) за изградњу објеката од значаја за Републику Србију, које одреди Влада.

Економски објекти су објекти који су у функцији примарне пољопривредне производње у смислу закона којим се уређује пољопривредно земљиште.

Испуњеност услова за ослобођење од плаћања накнаде из става 1. овог члана, на захтев власника, односно корисника пољопривредног земљишта, решењем утврђује општинска, односно градска управа.

Уз захтев из става 3. овог члана, власник, односно корисник пољопривредног земљишта подноси:

1) доказ о власништву или праву коришћења пољопривредног земљишта;

2) копију плана катастарске парцеле;

3) извод из плана детаљне регулације о намени катастарске парцеле;

4) сагласност за промену намене пољопривредног земљишта коју издаје министарство надлежно за послове пољопривреде;

5) податак о површини за коју се врши промена намене и идејни пројекат објекта у случају изградње објекта;

6) податке о условима становања и члановима породичног домаћинства у случају изградње породичног стамбеног објекта из става 1. тачка 1) овог члана;

7) копију планског документа или одлуке надлежног органа у случају када је промена намене извршена до дана ступања на снагу Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, број 49/92);

8) доказ надлежног органа о идентификацији парцеле у случају из тачке 7) овог става;

9) доказ о плаћеној републичкој административној такси.

На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове пољопривреде.

Жалба на решење не одлаже извршење решења.

Припадност прихода

Члан 54.

Приходи од накнаде за промену намене пољопривредног земљишта у висини од 60% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пољопривредно земљиште чија се намена мења.

VII НАКНАДЕ ЗА ПРОМЕНУ НАМЕНЕ И КОРИШЋЕЊЕ ШУМА И ШУМСКОГ ЗЕМЉИШТА

Врсте накнада

Члан 55.

Накнаде за промену намене и коришћење шума и шумског земљишта су:

- 1) накнада за промену намене шума и шумског земљишта;
- 2) накнаде за коришћење шума и шумског земљишта.

Шума и шумско земљиште су шума и земљиште који су дефинисани законом којим су уређују шуме.

Накнада за промену намене шума и шумског земљишта

Обвезник накнаде

Члан 56.

Обвезник накнаде за промену намене шума и шумског земљишта је лице на чији захтев се врши промена намене шума и шумског земљишта у складу са законом којим се уређују шуме.

Основица

Члан 57.

Основица накнаде за промену намене шума и шумског земљишта је вредност шуме и шумског земљишта утврђена у складу са законом којим се уређује поступак експропријације.

Вредност шуме и шумског земљишта утврђује стручна служба корисника или сопственика шума, односно овлашћени судски вештак за послове шумарства, у складу са прописом којим се уређује поступак експропријације.

Висина накнаде

Члан 58.

Висина накнаде за промену намене шума и шумског земљишта утврђује се као петострука вредност основице из члана 57. овог закона.

Изузетно од става 1. овог члана, ако се промена намене шума и шумског земљишта врши ради изградње објеката који су проглашени актом Владе као објекти од

националног значаја, висина накнаде утврђује се у висини троструке вредности основице из члана 57. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 59.

Утврђивање накнаде за промену намене шуме и шумског земљишта врши министарство надлежно за послове шумарства решењем на захтев заинтересованог лица.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се пре отпочињања крчења шуме, а најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 60.

Накнада за промену намене шума и шумског земљишта не плаћа се:

- 1) ради изградње објеката за заштиту људи и материјалних добара од елементарних непогода и одбране земље;
- 2) у поступку комасације и арондације пољопривредног земљишта и шума;
- 3) ради изградње економских или стамбених објеката сопственика шума на површини до 10 ари;
- 4) за земљиште у својини сопственика површине до 50 ари, које се у службеној евиденцији води као шума или шумско земљиште, а користи се за пољопривредну производњу, коме је одобрена промена намене решењем министарства надлежног за послове шумарства.

Припадност прихода

Члан 61.

Приходи остварени од накнаде за промену намене шума и шумског земљишта припадају буџету Републике Србије, осим прихода остварених од накнаде за промену намене шума на територији аутономне покрајине који припадају буџету аутономне покрајине.

Накнаде за коришћење шума и шумског земљишта

Члан 62.

Накнаде за коришћење шума и шумског земљишта у смислу овог закона су:

- 1) накнада за коришћење дрвета;
- 2) накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене.

Накнада за коришћење дрвета

Обвезник накнаде

Члан 63.

Обвезник накнаде за коришћење дрвета је корисник, односно сопственик шума и шумског земљишта.

Сопственик шума је лице које је као такво дефинисано законом којим се уређују шуме.

Основица

Члан 64.

Основица за обрачун накнаде за коришћење дрвета коју плаћа корисник, односно сопственик шума је вредност дрвних сортимената, према ценовнику корисника шума на шумском камионском путу, на који сагласност даје Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине.

Вредност дрвних сортимената за кориснике, односно сопственике шума, осим физичких лица, обрачунава се на основу количине посечених дрвних сортимената.

Вредност дрвних сортимената за сопственике шума - физичких лица обрачунава се на основу количине дозначених дрвних сортимената.

Шумски камионски пут је објект (пут, односно влака) изграђен првенствено ради обављања послова газдовања шумама.

Дозначени дрвни сортименти, представљају количину дрвета после извршеног одабирања, обележавања дозначним жигом и евидентирања стабала за сечу од стране овлашћеног лица, у смислу закона којим се уређују шуме.

Висина накнаде

Члан 65.

Накнада за коришћење дрвета утврђује се применом стопе од 3% на основицу из члана 68. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 66.

Утврђивање накнаде за коришћење дрвета врши обвезник накнаде за месечни период, на прописаном обрасцу, који доставља надлежном министарству у року од 10 дана по истеку месеца.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се до 15. у месецу за претходни месец.

Обвезник је дужан да води евиденцију о дрвним сортиментима које користи.

Министар надлежан за послове шумарства ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Изузетно од ст. 1. овог члана, ако је сопственик шума физичко лице, обавеза плаћања накнаде утврђује се у поступку дознаке (обележавања стабала за сечу), на дозначном листу, од стране лица које има овлашћење за обављање дознаке у складу са законом којим се уређују шуме.

Обавеза из става 3. овог члана плаћа се пре сече.

Ослобођење

Члан 67.

Накнада за коришћење дрвета не плаћа се са површина на којима се врши санација штете у складу са санационим планом.

Припадност прихода

Члан 68.

Приходи остварени од накнаде за коришћење дрвета у висини од 70% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 30% припадају буџету јединице локалне самоуправе.

Приходи остварени од накнаде за коришћење шума и шумског земљишта који се остварују на територији аутономне покрајине у висини од 70% припадају буџету аутономне покрајине, а у висини од 30% припадају буџету јединице локалне самоуправе, која се налази на територији аутономне покрајине.

Накнада за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене

Обвезник накнаде

Члан 69.

Обвезник накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене је корисник шума и шумског земљишта који је шумско земљиште дао на коришћење у нешумске намене.

Под нешумским наменама подразумева се коришћење шумског земљишта за намене које нису у функцији газдовања шумама у складу са планским документима.

Основица

Члан 70.

Основицу накнаде чини цена коришћења шумског земљишта у државној својини у нешумске намене према ценовнику корисника на који сагласност даје Влада, односно надлежни орган аутономне покрајине.

Висина накнаде

Члан 71.

Висина накнаде за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене утврђује се применом стопе од 50% на основицу из члана 70. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 72.

Утврђивање накнаде за коришћење шума у нешумске намене врши обвезник накнаде за месечни период на прописаном обрасцу, који доставља надлежном министарству у року од 10 дана по истеку месеца.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се до 15. у месецу за претходни месец.

Обвезник је дужан да води евиденцију о коришћењу шумског земљишта у државној својини у нешумске намене.

Министар надлежан за послове шумарства ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 73.

Приходи остварени од накнаде за промену намене за коришћење шумског земљишта у државној својини у нешумске намене на територији Републике Србије припадају буџету Републике Србије, а приходи остварени на територији аутономне покрајине припадају аутономној покрајини.

VIII НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЛОВОСТАЈЕМ ЗАШТИЋЕНИХ ВРСТА ДИВЉАЧИ

Обвезник накнаде

Члан 74.

Обвезник накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи је корисник ловишта.

Ловостајем заштићене врсте дивљачи су дивљачи дефинисане законом којим се уређују дивљач и ловство.

Корисник ловишта је лице у складу са законом којим се уређују дивљач и ловство.

Основица

Члан 75.

Основица накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи је вредност планираног одстрела ловостајем заштићених врста дивљачи, осим вредности планираног одстрела фазана, за текућу ловну годину утврђена у складу са законом који уређује ловство.

Вредност планираног одстрела утврђује се према ценовнику корисника ловишта на који сагласност даје министарство надлежно за послове ловства по јединици мере заштићене врсте дивљачи.

Висина накнаде

Члан 76.

Висина накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи утврђује се применом стопе од 10% на основу из члана 75. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 77.

Утврђивање накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи врши обвезник накнаде на годишњем нивоу на прописаном обрасцу, који доставља надлежном министарству најкасније последњег дана у јануару месецу текуће године за претходну годину.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана у износу од 30% плаћа се најкасније до 15. априла текуће ловне године, а износ од 70% утврђене обавезе плаћа се најкасније до 31. децембра текуће ловне године.

Ловна година је година у складу са законом којим се уређује дивљач и ловство.

Министар надлежан за послове ловства ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 78.

Приходи остварени од накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи припадају буџету Републике Србије.

Ако су приходи од накнаде за коришћење ловостајем заштићених врста дивљачи остварени на територији аутономне покрајине у висини од 30% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 70% припадају буџету аутономне покрајине.

IX. НАКНАДЕ ЗА ВОДЕ

Врсте накнада

Члан 79.

Накнаде за воде су:

- 1) накнада за коришћење вода;
- 2) накнада за извађени речни нанос;
- 3) накнада за одводњавање;
- 4) накнада за коришћење водних објеката и система.

Појмови воде, речни нанос, водни објекти и системи имају значење утврђено законом којим се уређују воде.

Накнада за коришћење вода

Обвезник накнаде

Члан 80.

Обвезник накнаде за коришћење вода је лице које:

- 1) воду захваћену из површинских и подземних вода користи за пиће, наводњавање, погонске, технолошке, комуналне и друге намене;
- 2) користи термалне воде на подручју које се не сматра бањом;
- 3) користи воду за узгој риба у рибњацима;
- 4) врши снабдевање водом за пиће системом јавног водовода;
- 5) захвата воду ради флаширања, односно коришћења у финалном производу;

- б) користи воду за производњу електричне енергије за продају или за сопствене потребе;
- 7) користи воду за погон постројења;
- 8) користи воду за рад топлана.

Основица

Члан 81.

Основица накнаде за коришћење вода је:

- 1) количина захваћене, односно испоручене воде, изражена у јединици мере (m^3) за намене из члана 80. тач. 1) - 4) овог закона када постоје уређаји за мерење количине захваћене воде, односно пројектовани капацитет захваћене воде на водозахвату израђен у метрима кубним у (m^3) када не постоје уређаји за мерење количине захваћене воде;
- 2) количина произведене флаширане воде изражена у литрима (l), односно количина воде у производу за намене из члана 80. тачка 5) овог закона, изражена у литрима (l);
- 3) површина пољопривредног земљишта које се наводњава, изражена у хектарима (ha) где не постоји могућност мерења количине испоручене воде;
- 4) површина топоводних рибњака изражена у хектарима (ha), односно проток воде изражен у метрима кубним (m^3) код хладноводних рибњака за комерцијални узгој рибе, где не постоји могућност мерења количине захваћене, односно испоручене воде;
- 5) количина произведене електричне енергије на прагу хидроелектране или термоелектране за коришћење воде за производњу електричне енергије за продају или за сопствене потребе изражена у киловат часовима (kWh);
- б) снага постројења за коришћење воде за погон других постројења изражена у киловат часовима (kWh).

Висина накнаде

Члан 82.

Висина накнаде за коришћење вода, према квалитету воде и намени, по јединици мере, прописана је у Прилогу 3, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 83.

Утврђивање накнаде за коришћење вода врши министарство надлежно за послове водопривреде, односно надлежни орган аутономне покрајине за територију аутономне покрајине решењем, на годишњем нивоу.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, месечно до 15-ог у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација.

Ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада урачунава се као аконтација за наредни период.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину, обвезник је дужан да плати аконтацију у висини месечне обавезе за претходну годину у року из става 2. овог члана.

Након утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 84.

Накнада за коришћење вода не плаћа се за опште коришћење вода.

Опште коришћење вода из става 1. овог члана подразумева коришћење вода без претходног третмана, односно без употребе посебних уређаја (пумпе, натеге и друго) или изградње водних објеката, и то за пиће и санитарно-хигијенске потребе, напајање стоке у домаћинству, рекреацију, укључујући и купање, гашење пожара и пловидбу.

Накнада за извађени речни нанос

Обвезник накнаде

Члан 85.

Обвезник накнаде за извађени речни нанос је правно лице, односно предузетник који врши вађење речног наноса из лежишта на водном земљишту и на подручјима угроженим ерозијом.

Основица

Члан 86.

Основица накнаде за извађени речни нанос је количина извађеног речног наноса изражена у метрима кубним (m^3).

Висина накнаде

Члан 87.

Висина накнаде за извађени речни нанос, према врсти позајмишта, по метру кубном (m^3) прописана је у Прилогу 3, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 88.

Утврђивање накнаде за извађени речни нанос врши министарство надлежно за послове водопривреде, односно надлежни орган аутономне покрајине за територију аутономне покрајине решењем.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 89.

Накнада за извађени речни нанос не плаћа се за количине извађеног речног наноса који се користи за изградњу и одржавање водних објеката за уређење водотока и заштиту од штетног дејства вода, које врши јавно водопривредно предузеће, односно надлежни орган јединице локалне самоуправе.

Накнада за одводњавање

Обвезник накнаде

Члан 90.

Обвезник накнаде за одводњавање је власник, односно корисник земљишта и објеката на мелиорационом подручју одређеном у складу са законом којим се уређују воде, и то:

- 1) пољопривредног земљишта, осим трстика и мочваре, шумског и грађевинског земљишта;
- 2) објекта, односно простора намењеног за обављање привредне и друге делатности, изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације;
- 3) стамбеног објекта, изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације;
- 4) саобраћајне инфраструктуре (путева, железница, лука, пристаништа, аеродрома и друго), изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације;
- 5) добара у општој употреби (паркови, тргови, улице и друго), изузев ако је одвођење вода уређено системом атмосферске канализације.

Корисником из става 1. овог члана сматра се:

- 1) закупац, држалац и корисник непокретности у јавној својини по основу уговора;
- 2) закупац стамбеног и другог објекта, за период дужи од једне године или на неодређено време;
- 3) корисник непокретности у јавној својини, у складу са законом којим се уређује јавна својина (ималац права коришћења, јавно предузеће или друштво капитала као корисник непокретности на основу посебног закона, оснивачког акта или уговора);
- 4) ималац права коришћења грађевинског земљишта, у складу са законом којим се уређује режим грађевинског земљишта;
- 5) држалац непокретности у јавној својини, без правног основа.

Основица

Члан 91.

Основица накнаде за одводњавање је:

- 1) за пољопривредно земљиште – површина земљишта изражена у хектарима (ha);
- 2) шумско земљиште - површина земљишта изражена у хектарима (ha);
- 3) грађевинско земљиште, осим земљишта под стамбеним и пословним објектима,- површина изражена у хектарима (ha) грађевинског земљишта;
- 4) за објекте саобраћајне инфраструктуре и друга добра у општој употреби - површина земљишта изражена у хектарима (ha) објеката саобраћајне инфраструктуре и других добара у општој употреби;
- 5) за грађевинско земљиште под стамбеним и пословним објектима - површина земљишта изражена у метрима квадратним (m^2) тог земљишта.

Висина накнаде

Члан 92.

Висина накнада за одводњавање (пољопривредног, шумског и грађевинског земљишта), према мелиорационом подручју, класи и култури пољопривредног земљишта, прописана је у Прилогу 3, Табелама 3. до 7. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 93.

Утврђивање накнаде за одводњавање утврђује надлежно јавно водопривредно предузеће које управља системима за одводњавање у јавној својини решењем, на годишњем нивоу.

Послове из става 1. овог члана надлежно јавно водопривредно предузеће врши као поверене.

Организација надлежна за вођење евиденције о непокретностима и правима на њима дужна је да јавном водопривредном предузећу из става 1. овог члана, доставља, на његов захтев, без накнаде, ажуриране податке о земљишту и власницима, односно корисницима земљишта и других непокретности из члана 90. став тач. 1) - 4) овог закона, ради утврђивања обавезе плаћања накнаде за одводњавање.

Министарство надлежно за закључивање уговора о закупу пољопривредног земљишта у јавној својини Републике Србије и орган који обавља послове утврђивања и обрачунавања пореза на имовину у јединици локалне самоуправе дужни су да надлежном јавном водопривредном предузећу из става 1. овог члана достављају, на његов захтев, без накнаде, податке о закупуљеном пољопривредном земљишту, односно стамбеном и пословном објекту, као и податке о власницима, односно корисницима тих непокретности ради утврђивања обавезе плаћања накнаде за одводњавање.

Утврђену накнаду из става 1. овог члана правно лице плаћа месечно, до 15-тог у месецу за претходни месец, а физичко лице тромесечно, у року од 45 дана од дана почетка тромесечја.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана за текућу годину, физичко лице плаћа аконтацију у висини тромесечне обавезе из претходне године, а правно лице у висини обавезе за последњи месец претходне године.

Ако је износ плаћених аконтација из става б. овог члана у току године мањи од износа накнаде утврђене решењем за текућу годину, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења.

Ако је обвезник аконтативно платио више него што је обавезан да плати према обавези утврђеној решењем за текућу годину више плаћена накнада се урачунава као аконтација накнаде за наредну годину.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове водопривреде, а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове водопривреде аутономне покрајине, у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења.

Ослобођења

Члан 94.

Накнада за одводњавање не плаћа се за грађевинско земљиште под пословним и стамбеним објектима, ако се плаћа накнада за одводњавање за пословни, односно стамбени објекат.

Ако је проглашена ванредна ситуација, Влада на предлог министарства надлежног за послове водопривреде може донети акт којим се обвезник из члана 90. став 1. тачка 1) овог закона ослобађа обавезе плаћања накнаде за одводњавање.

Накнада за коришћење водних објеката и система у јавној својини

Обвезник накнаде

Члан 95.

Обвезник накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини је:

1) власник, односно корисник пољопривредног и шумског земљишта, индустријских и других објеката које водне објекте и системе у јавној својини користи за наводњавање, снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника, и за друге потребе;

2) лице које водне објекте и системе у јавној својини користи за одвођење отпадних вода из индустријских и других објеката као и друге намене.

Основица

Члан 96.

Основица накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини који се користе за:

1) наводњавање, снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника:

(1) према инсталисаном капацитету обвезника накнаде, и то: инсталисаног капацитета у индустрији израженог у литрима у секунди (l/s), односно за наводњавање и рибњаке према површини израженој у хектарима (ha);

(2) према ангажованом капацитету, односно преузетој количини воде израженој у метрима кубним (m^3), ако постоје уређаји за мерење количине испоручене воде;

(3) према ангажованом капацитету, односно максималној годишњој количини воде коју може захватити својим инсталисаним капацитетом, у случају индустрије и других корисника, ако не постоје уређаји за мерење количине испоручене воде;

(4) према ангажованом капацитету, односно површини која се наводњава, у случају коришћења воде за наводњавање, ако не постоје уређаји за мерење количине испоручене воде,

2) одвођење отпадних вода из индустријских и других објеката:

(1) према количини испуштене отпадне воде израженој у метрима кубим (m^3), ако постоји уређај за мерење количине испуштене отпадне воде,

(2) према количини захваћене воде изражене у метрима кубим (m^3), ако не постоји уређај за мерење количине испуштене отпадне воде,

(3) према максималном инсталисаном водозахватном капацитету, ако не постоји уређај за мерење количине захваћене воде;

(4) према квалитету и начину одвођења отпадне воде;

Висина накнаде

Члан 97.

Висина накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини, и то за коришћење:

1) водних објеката мелиорационих система за снабдевање водом становништва, индустрије и рибњака, укључујући и накнаду за коришћење црпне станице високог притиска за испоруку воде, прописана је у Прилогу 3, Табелама 8. и 9. овог закона, који чини његов саставни део;

2) водних објеката мелиорационих система за наводњавање, укључујући и накнаду за коришћење црпне станице високог притиска за испоруку воде, прописана је у Прилогу 3, Табелама 10. и 11. овог закона, који чини његов саставни део;

3) водних објеката (брана са акумулацијама и канала) за узгој риба прописана је у Прилогу 3, Табели 12. овог закона, који чини његов саставни део;

4) водних објеката мелиорационих система за одвођење отпадних вода прописана је у Прилогу 3, Табели 13. овог закона, који чини његов саставни део;

5) водних објеката мелиорационих система и других водних објеката за одвођење отпадних вода на територији АП Војводина, у складу са Методологијом обрачуна накнада за коришћење водопривредних објеката за одвођење отпадних вода и за негативан утицај непречишћених вода изражених преко органских материја и укупног азота и фосфора, прописана је у Прилогу 3, Табелама 14. и 15. овог закона, који чини његов саставни део;

6) водних објеката Хидросистема „Дунав-Тиса-Дунав” за снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника, за наводњавање прописана је у Прилогу 3, Табелама 16. и 17. овог закона;

7) објеката регионалних система за наводњавање и других водних објеката на територији АП Војводине за снабдевање водом индустрије, рибњака и других корисника и за узгој риба прописана је у Прилогу 3, Табелама 18, 19. и 20. овог закона, који чини његов саставни део.

Ако обвезник плаћања накнаде из става 1. тач. 1) и 5) овог члана не врши мерење количина испуштених отпадних вода, висина накнаде се утврђује на основу измерених количина захваћене воде.

Ако обвезник плаћања накнаде из става 1. тач. 4) и 5) овог члана нема уређај за мерење количине захваћене воде, количина испуштених отпадних вода утврђује се на основу максималних инсталисаних водозахватних капацитета.

Уколико водни објекти мелиорационих система за снабдевање водом становништва, индустрије и рибњака, водни објекти мелиорационих система за наводњавање и водни објекти регионалних система за наводњавање и други водни објекти захватају воду из Хидросистема „Дунав - Тиса - Дунав” обвезник плаћа и накнаду за коришћење објеката Хидросистема „Дунав - Тиса - Дунав”, у висини утврђеној овим законом.

За испоручену воду преко црпне станице високог притиска обвезник плаћа и накнаду за сваки литар у секунди (l/s) инсталисаног капацитета у црпној станици за своју површину у висини утврђеној овим законом.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 98.

Утврђивање накнаде за коришћење водних објеката и система у јавној својини врши надлежно јавно водопривредно предузеће које управља тим водним објектима и системима решењем, на годишњем нивоу.

Послове из става 1. овог члана надлежно јавно водопривредно предузеће врши као поверене.

Обавеза из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, месечно до 15-ог у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 3. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада за коришћење водних објеката и система урачунава се као аконтација накнаде за наредни период.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину, обвезник је дужан да плати аконтацију у висини месечне накнаде за претходну годину у року из става 3. овог члана.

Након утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Изузетно од става 3. овог члана, накнада из члана 97. став 1. тачка б) овог закона, плаћа се за сваку извршену пловидбу у року од 15 дана од дана достављања решења.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове водопривреде, а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове водопривреде аутономне покрајине, у року од 15 дана од дана достављања странке о решењу.

Жалба не одлаже извршење решења.

Припадност прихода

Члан 99.

Приходи остварени од накнада за воде из члана 79. став 1. овог закона припадају буџету Републике Србије, а приходи остварени од тих накнада на територији аутономне

покрајине припадају буџету аутономне покрајине.

X НАКНАДЕ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ

Врсте накнада

Члан 100.

Накнаде за заштиту животне средине су:

- 1) накнада за коришћење рибарског подручја;
- 2) накнада за коришћење заштићеног подручја;
- 3) накнада за сакупљање, коришћење и промет врста дивље флоре, фауне и гљива;
- 4) накнаде за загађивање животне средине;
- 5) накнада за заштиту и унапређивање животне средине;
- 6) накнада за производе који после употребе постају посебни токови отпада;
- 7) накнада за амбалажу или упакован производ;
- 8) накнада за загађивање вода.

Накнада за коришћење рибарског подручја

Обвезник накнаде

Члан 101.

Обвезник накнаде за коришћење рибарског подручја јесте корисник рибарског подручја.

Појмови рибарско подручје и корисник рибарског подручја употребљавају се у смислу закона којим се уређују заштита и одрживо коришћење рибљег фонда.

Основица

Члан 102.

Основица накнаде за коришћење рибарског подручја је вредност издатих дозвола за привредни риболов, односно вредност дозвола за рекреативни риболов.

Вредност дозволе за привредни риболов утврђује корисник рибарског подручја уз сагласност министарства надлежног за заштиту и одрживо коришћење рибљег фонда.

Вредност дозволе за рекреативни риболов одређује министар надлежан за заштиту и одрживо коришћење рибљег фонда најкасније до 1. септембра текуће године за наредну годину.

Под појмовима привредни риболов и рекреативни риболов подразумева се лов који је дефинисан законом којим се уређују заштита и одрживо коришћење рибљег фонда.

Висина накнаде

Члан 103.

Висина накнаде за коришћење рибарског подручја износи:

- 1) 15% од вредности дозволе за привредни риболов;

- 2) 10% од вредности дозволе за рекреативни риболов.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 104.

Накнаду за коришћење рибарског подручја утврђује обвезник накнаде за тромесечни период, на прописаном обрасцу, који доставља надлежном министарству у року од 15 дана по истеку тромесечног периода.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се до 10. у месецу за претходно тромесечје.

Контролу утврђивања и плаћања обавезе из ст. 1. и 2. овог члана врши инспектор надлежан за послове заштите и одрживог коришћења рибљег фонда, у складу са законом који уређује заштиту и одрживо коришћење рибљег фонда.

Корисник рибарског подручја дужан је да води евиденцију о издатим дозволама за привредни, односно рекреативни риболов, на основу које врши обрачун накнаде.

Министар надлежан за послове заштите животне средине ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 105.

Приходи остварени од накнаде за коришћење рибарског подручја припадају буџету Републике Србије, а приходи остварени на територији аутономне покрајине припадају буџету аутономне покрајине.

Накнада за коришћење заштићеног подручја

Члан 106.

Накнада за коришћење заштићеног подручја плаћа се управљачу заштићеног подручја, и то за:

- 1) обављање делатности у заштићеном подручју;
- 2) викендице и друге некомерцијалне објекте за одмор у заштићеном подручју;
- 3) возила на моторни погон у употреби на заштићеном подручју;
- 4) туристичке, рекреативне, спортске и друге манифестације и активности, рекламне ознаке, комерцијалне филмске, фото и тонске записе;
- 5) коришћење имена и знака заштићеног подручја;
- 6) посету заштићеном подручју, његовим деловима и објектима;
- 7) за заузеће простора за објекте који својим изгледом нарушавају својства заштићеног подручја, а који су у власништву правног лица, предузетника или физичког лица.

Заштићено подручје је подручје које је као такво дефинисано законом којим се уређује заштита природе

Обављање делатности из става 1. тачка 1) овог члана мора бити допуштено у складу са прописима којим се уређује заштита природе.

Викендице и други некомерцијални објекти су објекти који служе за повремени боравак лица.

Обвезник накнаде

Члан 107.

Обвезник накнаде за коришћење заштићеног подручја је корисник заштићеног подручја, односно лице које обавља послове или располаже непокретностима и другим стварима на заштићеном подручју, посећује заштићено подручје ради одмора, спорта, рекреације и сличних потреба и на други начин користи заштићено подручје.

Висина накнаде

Члан 108.

Висина накнаде за коришћење заштићеног подручја у зависности од степена искоришћавања заштићеног подручја, степена штете која се наноси заштићеном подручју, степена повећаних обавеза управљача у одржавању уредности и чистоће, чувања и обављања других послова на очувању, унапређењу, приказивању и развоју заштићеног подручја и погодности и користи које пружа заштићено подручје за обављање допуштених делатности и активности прописана је у Прилогу 4. овог закона.

Управљач заштићеног подручја доноси акт којим прописује предмет накнаде за заштићено подручје којим управља, у износу висине накнаде из става 1. овог члана.

На акт управљача из става 2. овог члана сагласност даје министарство надлежно за послове заштите животне средине за национални парк и заштићено подручје проглашено актом Владе, а орган надлежан за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе за заштићено подручје проглашено актом надлежног органа аутономне покрајине, односно надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Акт управљача на који је дата сагласност из става 3. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”, односно другом службеном гласилу у зависности од категорије заштићеног подручја.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 109.

Утврђивање накнаде за коришћење заштићеног подручја врши управљач заштићеног подручја решењем за годишњи период.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана за годишњи период плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Изузетно од става 1. и 2. овог члана, накнаде за коришћење заштићеног подручја које се плаћају дневно, обвезник накнаде плаћа овлашћеном лицу управљача заштићеног подручја, приликом уласка у заштићено подручје, на начин који ближе прописује управљач заштићеног подручја својим актом.

На решење из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове заштите животне средине, односно органу надлежном за послове заштите животне средине аутономне покрајине, односно органу надлежном за послове заштите животне средине јединице локалне самоуправе.

Ослобођења

Члан 110.

Накнаде за коришћење заштићеног подручја ослобађају се:

1) физичка лица која живе у заштићеном подручју, која су запослена на простору заштићеног подручја, која обављају послове или врше службене радње у заштићеном подручју;

2) деца предшколског узраста;

3) физичка лица са инвалидитетом и посебним потребама;

4) пензионери са најнижим износом пензије у смислу закона којим се уређује пензијско и инвалидско осигурање уз подношење доказа – последњег примљеног чека од пензије;

5) корисници чије активности непосредно доприносе унапређењу стања, презентацији и промоцији вредности заштићеног подручја;

б) корисници код којих су, услед елементарне непогоде или других разлога, наступиле околности које битно отежавају услове рада и пословања.

Кориснике чије активности непосредно доприносе унапређењу стања, презентацији и промоцији вредности заштићеног подручја утврђује управљач заштићеног подручја на основу критеријума које прописује министар надлежан за послове заштите животне средине.

Припадност прихода

Члан 111.

Приходи остварени од накнаде за коришћење заштићеног подручја припадају управљачу тог подручја.

Накнада за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива

Обвезник накнаде

Члан 112.

Обвезник накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива је лице које врши сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Појмови заштићене врсте дивље флоре, фауне и гљива употребљавају се у смислу закона којим се уређује заштита природе.

Основица

Члан 113.

Основица накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива за правна лица је количина одобрених заштићених врста дивље флоре и гљива по килограму (kg), односно вредност одобрене дивље фауне за сакупљање по јединки (комад) која је прописана у Прилогу 5. овог закона.

Висина накнаде

Члан 114.

Висина накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива утврђује се применом стопе од 10% на основицу из члана 113. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 115.

Утврђивање накнаде, на основу обавештења министарства надлежног за послове заштите природе о одобреним количинама дивље флоре и гљива, односно одобреним јединкама дивље фауне за сакупљање, као и вредности истих, врши обвезник накнаде, на прописаном обрасцу, који доставља министарству надлежном за послове заштите животне средине, а најкасније до издавања дозволе за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се након достављања обавештења о одобреној количини заштићених врста дивље флоре и гљива, односно обавештења о одобреним јединкама дивље фауне за сакупљање, а најкасније до издавања дозволе за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Доказ о извршеној уплати из става 1. овог члана обвезник накнаде доставља министарству надлежном за послове заштите природе уз захтев за издавање дозволе за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива.

Министар надлежан за послове заштите животне средине. ближе прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Припадност прихода

Члан 116.

Приходи остварени од накнаде за сакупљање, коришћење и промет заштићених врста дивље флоре, фауне и гљива припадају буџету Републике Србије.

Накнаде за загађивање животне средине

Врсте накнада

Члан 117.

Накнаде за загађивање животне средине су:

1) накнада за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад;

2) накнада за супстанце које оштећују озонски омотач;

3) накнада за пластичне полиетиленске кесе (у даљем тексту: пластичне кесе).

Појмови емисија SO₂, емисија NO₂, прашкасте материје, супстанце које оштећују озонски омотач и пластичне кесе употребљавају се у смислу закона којим се уређује заштита животне средине.

Накнада за емисије SO₂, NO₂, прашкасте материје и произведени или одложени отпад

Обвезник накнаде

Члан 118.

Обвезник накнаде за емисије оксида сумпора (у даљем тексту: SO₂), оксида азота (у даљем тексту: NO₂), прашкастих материја и произведени и/или одложени отпад је:

1) лице које узрокује загађивање животне средине емисијама SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастим материјама из постројења, појединачних извора емисија, за које се издаје интегрисана дозвола, односно прашкастим материјама из асфалтних база, као и

2) произвођач и/или одлагач неопасног индустријског отпада и опасног отпада за постројења за која се издаје интегрисана дозвола.

Појединачни извори емисије SO₂, NO₂ и прашкастих материја, у смислу ове уредбе, јесу технолошки процеси, индустријски погони, уређаји и објекти из којих се испуштају у ваздух:

1) SO₂ у количини већој од 100 kg годишње;

2) NO₂ у количини већој од 30 kg годишње;

3) прашкасте материје у количини већој од 10 kg годишње.

Изузетно од става 2. тачка 3) овог члана, за асфалтне базе примењује се емисиони фактор, односно маса емитованих загађујућих материја одређује се према маси произведеног продукта, тако да за асфалтне базе износи 0,01% прашкастих материја у односу на укупну годишњу производњу.

Основица

Члан 119.

Основица накнаде за емисије SO₂, NO₂ прашкасте материје и произведени и/или одложени отпад је количина емисије изражена у тонама (t), односно количина произведеног и/или одложеног отпада изражена у тонама (t).

Висина накнаде

Члан 120.

Висина накнаде за загађивање животне средине емисијама SO₂ и/или NO₂, и/или прашкастим материјама из постројења за које се издаје интегрисана дозвола, прашкастим материјама из асфалтних база и произведени и/или одложени отпад, прописана је у Прилогу 6. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 121.

Утврђивање накнаде за емисије појединачних извора загађивања SO₂, NO₂, прашкастим материјама, и произведеним и/или одложеним отпадом обвезнику накнаде врши министарство надлежно за заштиту животне средине решењем за годишњи период, најкасније до 30. априла текуће године за претходну годину.

Конечан обрачун накнаде врши се на основу података о годишњим количинама емисија SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја и/или отпада, у претходном обрачунском периоду и висине накнаде за једну тону емисије и корективних подстицајних коефицијената.

Накнада за емисије SO₂, NO₂ и прашкасте материје обрачунава се према изразу:

$N = N_1 \times E \times K_k$, где је:

N – износ накнаде за емисију SO_2 у динарима или износ накнаде за емисију NO_2 у динарима или износ накнаде за емисију прашкастих материја у динарима;

N_1 – накнада за једну тону емисије SO_2 или накнада за једну тону емисије NO_2 или накнада за једну тону емисије прашкастих материја;

E – количина емисије у тонама у календарској години;

K_k – корективни подстицајни коефицијент који зависи од количине и порекла емисије.

Корективни подстицајни коефицијент за емисије SO_2 и/или NO_2 и/или прашкасте материје израчунава се према изразу $K_k = k_1 \times k_2 \times k_3$ у којем је:

k_1 – корективни подстицајни коефицијент према годишњој количини емисије;

k_2 – корективни подстицајни коефицијент према пореклу емисије;

k_3 – корективни подстицајни коефицијент према прописаним граничним вредностима емисије.

Корективни подстицајни коефицијент k_1 утврђује се према годишњој количини емисије SO_2 и износи за:

1) количину емисије једнаку или већу од 500 тона годишње – 1,00;

2) количину емисије једнаку или већу од 100, а мању од 500 тона годишње – 0,83;

3) количину емисије већу од 0,1, а мању од 100 тона годишње – 0,67.

Корективни подстицајни коефицијент k_1 утврђује се према годишњој количини емисије NO_2 и износи за:

1) количину емисије једнаку или већу од 500 тона годишње – 1,00;

2) количину емисије једнаку или већу од 50, а мању од 500 тона годишње – 0,83;

3) количину емисије већу од 0,03, а мању од 50 тона годишње – 0,67.

Корективни подстицајни коефицијент k_1 утврђује се према годишњој количини емисије прашкастих материја и износи за:

1) количину емисије једнаку или већу од 500 тона годишње – 1,00;

2) количину емисије једнаку или већу од 10, а мању од 500 тона годишње – 0,83;

3) количину емисије већу од 0,01, а мању од 10 тона годишње – 0,67.

Корективни подстицајни коефицијент k_2 утврђује се према пореклу емисије SO_2 или NO_2 или прашкастих материја и износи за:

1) емисије услед сагоревања горива – 1,0;

2) емисије из технолошког процеса – 1,0.

Корективни подстицајни коефицијент k_3 утврђује се према прописаним граничним вредностима емисије и износи за:

1) вредности емисија утврђене континуалним мерењем које током календарске године не прелазе прописане граничне вредности емисије и прописане услове – 0,8;

2) вредности емисије утврђене континуалним мерењем које током календарске године прелазе прописане граничне вредности емисије, односно прописане услове и за вредности емисије које нису утврђене континуалним мерењем – 1,0.

На обрачунавање накнаде за прашкасте материје емитованих из асфалтних база, односно за произведени или одложени отпад не примењује се корективни подстицајни коефицијент.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега може се покренути управни спор.

Утврђена накнада из члана 121. став 1. се плаћа аконтационо, на основу обавезе која је утврђена за претходну годину:

- 1) у року од 15 дана по истеку тромесечја када је износ утврђене обавезе једнак или већи од 1.000.000 динара, а мањи од 12.000.000 динара;
- 2) у року од 15 дана од истека месеца, када је износ утврђене обавезе једнак или већи од 12.000.000 динара.

Изузетно од става 1. овог члана утврђена накнада из члана 121. став 1. се плаћа у року од 15 дана од дана достављања решења у случају када је износ утврђене обавезе мањи од 1.000.000 динара.

Ако је износ плаћених аконтација већи од износа који се утврди коначним обрачуном накнаде за обрачунаски период, за износ те разлике умањује се аконтација за наредни обрачунаски период, или се по поднетом захтеву обвезника врши повраћај више уплаћеног износа у случају када није обвезник накнаде у наредном периоду.

Ако је обвезник накнаде по основу аконтација уплатио мањи износ од износа који се утврди коначним обрачуном накнаде за период за који је аконтација плаћена, дужан је да утврђену разлику плати у року од 15 дана од дана достављања решења.

Доказ о извршеној уплати накнаде обвезник је дужан да достави министарству надлежном за послове заштите животне средине.

Влада прописује критеријуме за утврђивање подручја од посебног државног интереса у области животне средине и одређује подручја од посебног државног интереса, на предлог министарства надлежног за заштиту животне средине.

Накнада за загађивање животне средине у подручјима од посебног државног интереса обвезнику решењем утврђује министарство надлежно за послове заштите животне средине на начин прописан у члану 121. овог закона, применом висине накнаде прописане у Прилогу 6.

Члан 123.

Обвезник је дужан да достави Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај о количинама емисија SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја и отпада у Национални регистар извора загађивања до 31. марта текуће године за претходну годину, на прописаном обрасцу.

За обвезника накнаде који није доставио податке у Национални регистар извора загађивања у року из става 1. овог члана, министарство надлежно за послове заштите животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количини емисије SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја, односно количине отпада.

Начин достављања података о годишњим количинама емисија SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја и/или отпада у Национални регистар извора загађивања, као и обрасце на којима се достављају подаци о годишњим количинама емисија SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја и/или отпада у Национални регистар извора загађивања, ближе уређује министар надлежан за послове заштите животне средине.

Накнада за супстанце које оштећују озонски омотач

Обвезник накнаде

Члан 124.

Обвезник накнаде за загађивање животне средине супстанцама које оштећују озонски омотач је лице које увози супстанце које оштећују озонски омотач.

Основица

Члан 125.

Основица накнаде за супстанце које оштећују озонски омотач је количина увезене супстанце изражена у килограмима (kg).

Висина накнаде

Члан 126.

Висина накнаде за загађивање животне средине супстанцама које оштећују озонски омотач, прописана је у Прилогу б. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 127.

Утврђивање накнаде за супстанце које оштећују озонски омотач врши министарство надлежно за послове заштите животне средине решењем, најкасније у року од 30 дана од дана достављања јединствене царинске исправе.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Утврђивање накнаде из става 1. овог члана врши се на основу издате дозволе за увоз и података из јединствене царинске исправе о увезеној количини супстанци које оштећују озонски омотач.

Јединствену царинску исправу обвезник накнаде дужан је да достави министарству надлежном за послове заштите животне средине најкасније у року од осам дана од дана увоза супстанци које оштећују озонски омотач.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Накнада за пластичне кесе

Обвезник накнаде

Члан 128.

Обвезник накнаде за загађивање животне средине пластичним кесама је произвођач, односно увозник пластичних кеса, осим биоразградивих кеса.

Основица

Члан 129.

Основица накнаде за пластичне кесе је количина произведених и/или увезених пластичних кеса на тржишту Републике Србије, изражених у тонама (t).

Висина накнаде

Члан 130.

Висина накнаде за загађивање животне средине произведеним и/или увезеним пластичним кесама прописана је у Прилогу б. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 131.

Утврђивање накнаде за пластичне кесе врши министарство надлежно за послове заштите животне средине решењем најкасније до 30. априла текуће године за претходну годину.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Накнада из става 1. овог члана утврђује се према количини, врсти и саставу произведене, односно увезене пластичне кесе, односно према подацима из декларације о усаглашености производа са захтевима за стављање у промет, односно извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине, односно дневне евиденције о произведеним, увезеним и извезеним пластичним кесама односно годишњег извештаја о пластичним кесама стављеним на тржиште Републике Србије.

Утврђивање накнаде за пластичне кесе врши се за период краћи од календарске године и у случају престанка пословања, статусне промене која доводи до престанка рада обвезника или промене делатности обвезника, коначног третмана укупне количине опасног отпада као и потпуне обуставе производње опасног отпада.

Обвезник накнаде је дужан да достави Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај о количинама пластичних кеса стављеним на тржиште Републике Србије у Национални регистар извора загађивања животне средине до 31. марта текуће године за претходну годину.

Ако обвезник накнаде не достави годишњи извештај у Национални регистар извора загађивања у прописаном року, министарство надлежно за животну средину утврђује накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количини пластичних кеса стављеним на тржиште Републике Србије.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Образац дневне евиденције о произведеним, увезеним и извезеним пластичним кесама, као и образац на коме се доставља годишњи извештај о количинама пластичних кеса стављеним на тржиште Републике Србије и начин његовог достављања, уређује министар надлежан за заштиту животне средине.

Члан 132.

Обвезник накнада за загађивање животне средине дужан је да пријави министарству надлежном за послове животне средине податке о:

- 1) промени власништва, закупа или другог права на појединачном извору емисије SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја, односно депоније;
- 2) почетку рада новог појединачног извора емисије SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја;
- 3) датуму трајног затварања постојећег појединачног извора емисије SO₂ и/или NO₂ и/или прашкастих материја.

Пријаву података из става 3. овог члана обвезник је дужан да достави у року од 30 дана од дана настанка промене.

Олакшице

Члан 133.

Обвезник накнаде за загађивање животне средине има право на повраћај, односно смањење дела утврђене и плаћене накнаде за загађивање животне средине од постројења за која се издаје интегрисана дозвола, у складу са прописима који уређују заштиту животне средине, ако су испуњени следећи услови:

1) ако интегрисану дозволу прибави пре рока утврђеног Програмом усклађивања рада појединих грана са захтевима за издавање интегрисане дозволе;

2) ако средства за која се врши повраћај, односно смањује накнада користи за реализацију Програма прилагођавања рада постојећег постројења прописаним условима;

3) ако се на основу извештаја инспекције о мерењу емисије утврди да је смањено загађивање животне средине испод прописаних граничних вредности, односно смањена количина произведеног или одложеног отпада.

Повраћај дела накнаде коју је обвезник платио у претходном обрачунском периоду врши се ако:

1) опасан отпад извози ради третмана, односно одлагања у иностранство;

2) отпад предаје на третман, односно одлагање у постројења за управљање отпадом.

Повраћај дела накнаде из става 2. овог члана утврђује се највише до висине годишње накнаде коју је обвезник платио у претходном обрачунском периоду и која се процентуално умањује, сразмерно количини изведеног отпада, односно количини отпада који је предат на третман односно одлагање, у односу на укупно произведену количину отпада.

Обвезник накнаде има право на смањење утврђене и плаћене накнаде за емисије SO₂, NO₂ и прашкастих материја од обрачунате накнаде за наредни обрачунски период сразмерно процентуалном смањењу загађивања животне средине испод прописане граничне вредности у претходном обрачунском периоду.

Министар надлежан за послове заштите животне средине одлучује сваке године о праву на повраћај, односно смањење накнаде у периоду важења интегрисане дозволе, односно за који је извршена њена ревизија.

Повраћај, односно смањење накнаде врши се на захтев обвезника.

Захтев за повраћај, односно смањење плаћене накнаде подноси се у року од 15 дана од дана достављања решења.

Уз захтев из става 7. овог члана обвезник подноси следећу документацију:

1) доказ о извршеној уплати накнаде;

2) исправу којом се потврђује да је отпад извезен, предат на третман, односно одлагање у постројења за управљање отпадом;

3) годишњи програм коришћења средстава за који се врши повраћај, односно смањење накнаде.

Припадност прихода

Члан 134.

Приходи остварени од накнада из члана 117. овог закона у висини од 60% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 40% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази загађивач.

Изузетно од става 1. овог члана, приходи остварени од накнаде за загађивање животне средине из члана 122. став 7. овог закона у подручјима од посебног државног интереса. овог закона у висини од 80% припадају буџету Републике Србије, а у висини од 20% припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази загађивач.

Накнада за заштиту и унапређивање животне средине

Обвезник накнаде

Члан 135.

Обвезник накнаде за заштиту и унапређивање животне средине је:

1) ималац права својине на непокретности, односно закупац ако се непокретност користи по основу права закупа;

2) правно лице и предузетник које обавља одређене активности које утичу на животну средину;

3) власник теретних возила, односно лица која обављају транспорт нафте и нафтних деривата, односно сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију.

Непокретности из става 1. тачка 1) овог члана јесу стамбене и пословне зграде, станови и пословне просторије за становање, односно обављање пословне делатности, као и земљиште за обављање редовне делатности привредних субјеката.

Стамбене зграде и станови из става 2. овог члана су стамбени простори који су намењени и подобни за становање, укључујући и део стамбеног простора који није посебна целина, а који се користи за обављање пословне делатности.

Пословне просторије из става 2. овог члана су све просторије у којима се обавља пословна делатност или се користи у сврху обављања пословне делатности, укључујући и станове у којима се искључиво обавља пословна делатност.

Земљиште из става 2. овог члана је земљиште на којем није изграђен објекат или на којем постоји привремена грађевина, као и земљиште на којем се не налази непокретност из става 4. овог члана.

Активности које утичу на животну средину из става 1. тачка 2) утврђује Влада на предлог министарства надлежног за послове заштите животне средине.

Основица

136.

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за коришћење непокретности је површина за коришћење стамбених и пословних зграда, станова и пословних просторија за становање, односно обављање пословне делатности, као и за коришћење земљишта за обављање редовне делатности.

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за активности које утичу на животну средину је остварени приход од обављања одређених активности које утичу на животну средину (у даљем тексту: активности). Остварени приход, у смислу ове уредбе, је износ који правно лице, односно предузетник оствари од продаје сировине, полупроизвода и производа у земљи и иностранству.

Основица накнаде за заштиту и унапређивање животне средине за транспорт нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију је носивост транспортног средства и количина терета приликом транспорта нафте и нафтних деривата, као и сировина, производа и полупроизвода хемијских и других опасних материја из индустрије или за индустрију на територији јединице локалне самоуправе са статусом угрожене животне средине на подручју од значаја за Републику Србију изражена у тонама (t).

Висина накнаде

Члан 137.

Висина накнаде за заштиту и унапређивање животне средине прописана је у Прилогу 6, Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 138.

Утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине из члана 135. тач. 1) и 2) врши орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, контролу и наплату јавних прихода, решењем на годишњем нивоу.

Утврђивање и плаћање накнаде из члана 135. тачка 3) врши обвезник на основу прописане висине накнаде у Прилогу 6, пре преузимања или испоруке робе,

Утврђена обавеза из става 1. овог члана, плаћа се у једнаким тромесечним ратама, у року од 15 дана по истеку тромесечја.

До утврђивања накнаде из става 2. овог члана за текућу годину, обвезник накнаде плаћа аконтацију у висини тромесечне обавезе за претходну годину.

Мање плаћен износ аконтационих уплата обвезник је дужан да измири у року од 15 дана од достављања решења којим се утврђује обавеза накнаде за текућу годину.

Више плаћен износ накнаде на основу аконтационих уплата обвезник користи за измирење тромесечне обавезе за наредни тромесечни период.

Накнада из става 1. овог члана може се умањити највише до 50% на основу критеријума које ближе уређује Влада, на предлог министарства надлежног за послове заштите животне средине.

Изузетно од става 1. овог члана, обвезнику из члана 135. став 1 тачка 1) који накнаду плаћа по основу коришћења стамбених зграда и станова, намењених и подобних за становање, накнаду утврђује јавно предузеће које се стара о наплати комуналних услуга и других накнада, на основу података којим располаже у систему наплате.

Форму и садржину обрасца за обрачун накнаде из става 2. овог члана уређује министар за послове заштите животне средине.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове заштите животне средине, преко надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Жалба не одлаже извршење решења.

Ако је једно лице обвезник плаћања накнаде по више основа укупан износ накнаде коју тај обвезник плаћа не може бити већи од 0,4% укупног прихода оствареног у претходној години.

Накнаду за заштиту и унапређивање животне средине својим актом утврђује јединица локалне самоуправе.

Члан 139.

Обвезник - правно лице из члана 135. тачка 1), као и обвезник из члана 135. тач. 2) и 3) овог закона дужни су да поднесу пријаву органу јединице локалне самоуправе надлежном за утврђивање, контролу и наплату јавних прихода. Пријава се подноси и у случају промене података који су од утицаја на утврђивање накнаде, у року од 15 дана од дана настанка промене.

Ослобођења

Члан 140.

Ослобађају се плаћања накнаде за заштиту и унапређивање животне средине обвезници који плаћају накнаде за загађивање животне средине из члана 118. овог закона.

Припадност прихода

Члан 141.

Приходи остварени од накнаде за заштиту и унапређивање животне средине припадају буџету јединице локалне самоуправе.

Накнада за производе који после употребе постају посебни токови отпада

Обвезник накнаде

Члан 142.

Обвезник накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада је произвођач, односно увозник тих производа који те производе ставља на тржиште у Републици Србији или их користи као крајњи потрошач.

Производи који после употребе постају посебни токови отпада су:

1) гуме и то:

(1) увезене, произведене или протектиране гуме за моторна возила (аутомобила, аутобуса, камиона, мотоцикала и др.), пољопривредних и грађевинских машина, приколица, летилица, вучених машина, других машина и уређаја и остали слични производи, стављене на тржиште као посебан производ;

(2) гуме које су саставни део увезених или произведених возила моторних возила (аутомобила, аутобуса, камиона, мотоцикала и др.), пољопривредних и

грађевинских машина, приколица, летилица, вучених машина, других машина и уређаја, и осталих сличних производа;

2) батерије и акумулатори, који се према намени и врсти разврставају на:

(1) стартере (оловно-киселе);

(2) преносне батерије и акумулаторе (никл-кадмијумске и друге);

(3) индустријске батерије и акумулаторе (оловно киселе, никл-кадмијумске и друге);

3) минерална и синтетичка уља, осим базних уља, мазива и уља која се не могу сакупити ради третмана;

4) електрични и електронски производи чији рад зависи од електричне струје или електромагнетних поља, као и производи намењени за производњу, пренос и мерење струје и електромагнетних поља, за коришћење код напона који не прелази 1000 V за наизменичну струју и 1500 V за једносмерну струју. Електрични и електронски производи се разврставају према намени у следеће разреде:

(1) Разред 1. Велики кућни апарати;

(2) Разред 2. Мали кућни апарати;

(3) Разред 3. Опрема информатичке технологије (ИТ) и телекомуникације;

(4) Разред 4. Опрема широке потрошње за разоноду;

(5) Разред 5. Опрема за осветљење: осветљења

Разред 5.1. Опрема за осветљење

Разред 5.2. Равне флуоресцентне сијалице; компактне флуоресцентне сијалице; високонапонске сијалице укључујући сијалице са натријумским парама и сијалице са металхалогеним парама; нисконапонске натријумске сијалице; остале сијалице;

(6) Разред 6. Електрични и електронски алати (осим великих непокретних индустријских машина и алата);

(7) Разред 7. Играчке, опрема за рекреацију (разоноду) и спорт;

(8) Разред 8. Медицински помоћни уређаји (осим великих непокретних терапијских и дијагностичких уређаја, имплантираних производа и производа који могу проузроковати инфекцију);

(9) Разред 9. Инструменти за праћење и надзор;

(10) Разред 10. Аутомати.

5) возило категорије М1 или N1, моторно возило са три точка, осим моторних трицикала (категирија L5 - тешки трицикл), у складу са прописима који уређују безбедност саобраћаја на путевима.

Појмови гуме, батерије, уља, електрични и електронски производи, употребљавају се у смислу закона којим се уређује управљане отпадом.

Основица

Члан 143.

Основица накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада је:

1) количина увезених, произведених, односно протектираних гума, као и гума које су саставни део произведених или увезених аутомобила, теретних возила, радних машина, радних возила и трактора, ваздухоплова (летелица), других машина и уређаја и осталих сличних производа од гуме изражена у тонама (t);

2) количина произведених, односно увезених батерија и акумулатора, као и батерија или акумулатора које су саставни део произведених или увезених возила и уређаја изражена у килограмима (kg);

3) количина произведених, односно увезених минералних и синтетичких уља, односно антифриза, изузев базних уља, мазива и препарата против смрзавања који се не могу сакупити ради третмана изражена у килограмима (kg);

4) количина произведених, односно увезених електричних и електронских производа изражена у килограмима (kg);

5) количина произведених, односно увезених возила која је наведена у документу о хомологацији возила изражена у тонама (t).

Уколико је нето тежина производа из става 1. тачка 4) овог члана већа од 500 kg, накнада се обрачунава за тежину од 500 kg.

Основица за обрачун накнаде за возила која нису обухваћена наведеним категоријама плаћа се за производе који су саставни делови возила и то (гуме-спољни пнеуматици по гуми на возилу камиона и/или аутобуса, акумулатори-стартери по kg, уља-моторна уља, и уља за мењаче, хидраулична уља, антифриз-средство за хлађење затвореног мотора са унутрашњим сагоревањем и др. уља, електрични и електронски производи камиона и/или аутобуса – сијалице сигнализације, радио апарати, телевизијски апарати, и др.) а на основу техничких упутстава произвођача моторног возила.

Висина накнаде

Члан 144.

Висина накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада прописана је у Прилогу 7. Табеле 1 - 5. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 145.

Утврђивање накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада за календарско тромесечје врши обвезник на прописаном обрасцу и то за:

1) за производе из члана 142. став 2. тач. 1) - 4) овог закона, који су први пут стављени у промет, односно односно увезени на тржиште Републике Србије током календарског тромесечја за које се врши обрачун;

2) за возила из члана 142. став 2. тачка 5) овог закона који су први пут стављени у промет на тржиште Републике Србије током календарског тромесечја за које се врши обрачун.

Обавеза утврђивања накнаде настаје:

1) за произвођача, на дан издавања отпремнице, односно фактуре за производ;

2) за увозника, приликом стављања производа у слободан промет у складу са царинским прописима.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се тромесечно, у року од 15 дана по истеку календарског тромесечја.

Обвезник накнада, прописани образац из става 1. овог члана доставља министарству надлежном за послове заштите животне средине у року од 15 дана по истеку календарског тромесечја.

Ако обвезник накнаде не обрачуна накнаду, односно не достави надлежном министарству обрачун накнаде на прописаном обрасцу у прописаном року, тромесечну обавезу утврђује надлежно министарство решењем, на основу контроле инспектора надлежног за послове заштите животне средине, односно царинских исправа.

Министар надлежан за заштиту животне средине прописује садржину обрасца из става 1. овог члана.

Члан 146.

Обвезник накнаде дужан је да води дневну евиденцију о количини и врсти произведених и увезених производа који после употребе постају посебни токови отпада и на основу тих података израђује годишњи извештај о количини и врсти произведених и увезених производа који после употребе постају посебни токови отпада стављених на тржиште Републике Србије.

Дневну евиденцију из става 1. овог члана обвезник накнаде води у писаном и/или електронском облику на прописаном обрасцу.

Годишњи извештај из става 1. овог члана, обвезник доставља Агенцији за заштиту животне средине на прописаном обрасцу, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

Обвезнику накнаде који није доставио Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај из става 3. овог члан, министарство надлежно за послове заштите животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количинама произведених, односно увезених производа.

Изузетно од става 3. овог члана, годишњи извештај не достављају произвођачи и увозници:

- 1) производа који су увезени ради оплемењивања и извоза;
- 2) производа који су увезени ради даљег извоза, у складу са законом којим се уређује спољнотрговински промет и закон којим се уређује царински поступак;
- 3) производи који су увезени ради уградње у нови производ који се пријављује у складу са овом законом;
- 4) делова моторних возила;
- 5) великих непокретних индустријских машина и алата
- 6) уља и мазива, који се током експлоатације машина и уређаја троше, односно не могу се сакупити ради третмана;
- 7) базних уља;
- 8) јестивих уља.

Министар надлежан за заштиту животне средине прописује начин достављања годишњег извештаја и садржину образаца из ст. 2. и 3. овог члана.

Члан 147.

У случају престанка пословања, статусне промене и/или промене делатности обвезник је дужан да, најкасније у року од 30 дана од дана настале промене, достави Агенцији за заштиту животне средине:

- 1) пријаву о престанку пословања, статусним променама и/или промени делатности;

2) извештај о количини производа који после употребе постају посебни токови отпада стављеним на тржиште Републике Србије за период краћи од календарске године за коју се израђује годишњи извештај.

Ослобођење

Члан 148.

Накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада ослобођени су произвођач, односно увозник за стављање у промет, односно увоз производа који после употребе постају посебни токови отпада:

1) за производе који представљају предмет донације или хуманитарне помоћи, у складу са законом који уређује донације и хуманитарну помоћ;

2) за минерална и синтетичка уља, која се користе као сировина у производњи новог производа, односно која се користе као електроизолациона уља у процесу производње дистрибутивних и енергетских пригушница и трансформатора, капацитета преко 50 kV.

Произвођачи, односно увозници минералних и синтетичких уља из става 2. тачка 2) овог члана треба да доставе министарству надлежном за послове заштите животне средине документацију којом се потврђује да се производи користе као сировине у производњи новог производа који после употребе постаје посебни ток отпада, односно да је минерално и синтетичко уље искоришћено као електроизолационо уље у производњи дистрибутивних и енергетских пригушница и трансформатора, капацитета преко 50 kV, до 31. марта текуће године за претходну годину.

Припадност прихода

Члан 149.

Приходи остварени од накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада припадају буџету Републике Србије.

Накнада за амбалажу или упакован производ који после употребе постаје амбалажни отпад

Обвезник накнаде

Члан 150.

Обвезник накнаде за амбалажу или упакован производ који после употребе постаје амбалажни отпад (у даљем тексту: накнада за амбалажу) је испоручилац који први ставља у промет на територији Републике Србије:

- 1) амбалажу у коју се пакује производ на месту продаје крајњем кориснику;
- 2) упакован производ.

Амбалажа, примарна, секундарна, терцијарна (транспортна) и повратна амбалажа је амбалажа у смислу закона којим се уређује амбалажа и амбалажни отпад.

Појмови амбалажни отпад, оператер система управљања амбалажним отпадом, произвођач амбалаже, пакер/пунилац, испоручилац употребљавају се у смислу закона којим се уређује амбалажа и амбалажни отпад.

Основица

Члан 151.

Основица накнаде за амбалажу је количина амбалаже изражена у килограмима (kg).

Висина накнаде

Члан 152.

Накнада за амбалажу се утврђује за амбалажу или упакован производ према врсти (папир/картон, пластика, стакло, метал, дрво и остало) и количини амбалаже.

Накнада се обрачунава према преовлађујућем материјалу у саставу амбалаже или њене компоненте или упакованог производа, и то:

1) на различите материјале од којих је сачињена вишеслојна амбалажа који се не могу физички одвојити или издвојити;

2) на делове од којих је израђена амбалажа или њена компонента који се не могу физички одвојити ручно или једноставним физичким путем.

Накнада се обрачунава за сваку компоненту амбалаже или упакованог производа која се може одвојити ручно или једноставним физичким путем.

Накнада за амбалажу или упакован производ се обрачунава према намени амбалаже без обзира да ли се користи за једнократну или вишекратну употребу.

Накнада за амбалажу обрачунава се према испуњености националних циљева управљања амбалажом и амбалажним отпадом, и то:

1) општих циљева за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада без обзира на врсту амбалаже и;

2) специфичних циљева за рециклажу амбалажног отпада према врсти амбалаже.

Накнада из става 5. овог члана чини збир накнаде за опште циљеве за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада и накнаде за специфичне циљеве за рециклажу по врстама амбалаже:

Накнада = Накнада (општи циљеви) + Накнада (специфични циљеви)

Обрачун накнада за опште и специфичне циљеве врши се према следећим формулама:

1) Општи циљеви за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада:

Накнада (општи циљеви) = $N \times (PI - (Op_i + \sum R_i))$, при чему је: $PI = cPI \times T$; $R = cR \times T$;

где је:

N = коефицијент накнаде за поновно искоришћење и рециклажу 1кг амбалажног отпада, изражен у динарима,

R_i = количина амбалажног отпада према врсти амбалаже коју је неопходно рециклирати према специфичном циљу, изражена у килограмима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика и/или дрво),

cPI = проценат поновног искоришћења амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину

cR = проценат рециклаже амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину,

R = количина амбалажног отпада коју је неопходно рециклирати према општем циљу изражена у килограмима,

PI = количина амбалажног отпада коју је неопходно поновно искористити,

Op_i = укупна количина амбалажног отпада који је поновно искоришћен, изражена у килограмима,

ΣOR_j = укупна количина амбалажног отпада који је рециклиран, изражена у килограмима (j = стакло, папир/картон, метал, пластика, дрво, као и/или други амбалажни материјали),

T = укупна количина амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима.

Ако је количина амбалажног отпада који је поновно искоришћен већа од количине коју је неопходно поновно искористити тј. ако је $Op_i > PI$, израз $(PI - Op_i)$ се узима да је једнак 0 (нули).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR > R$, израз $(R - OR)$ се узима да је једнак 0 (нули).

2) Специфични циљеви за рециклажу амбалажног отпада:

Накнада (специфични циљеви) = $\Sigma(R_i - OR_i) \times NR_i$, при чему је:

NR_i = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg амбалажног отпада према врсти амбалаже, изражен у динарима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика и/или дрво)

OR_i = количина амбалажног отпада према врсти амбалаже која је рециклирана, изражена у килограмима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика и/или дрво).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_i > R_i$, израз $(R_i - OR_i)$ узима се да је једнак 0 (нули).

Коефицијенти накнаде за поновно искоришћење и рециклажу, као и коефицијенти накнаде за рециклажу по врстама амбалаже, за 1kg амбалажног отпада, изражени у динарима, дати су у Прилогу 7. Табела 6. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 153.

Утврђивање накнаде за амбалажу врши се на основу годишњег извештаја о управљању амбалажом и амбалажним отпадом, у складу са законом којим се уређује амбалажа и амбалажни отпад.

Годишњи извештај из става 1. овог члана обвезник накнаде доставља Агенцији за заштиту животне средине најкасније до 31. марта текуће године за претходну календарску годину, на прописаном обрасцу.

Агенција за заштиту животне средине дужна је да годишњи извештај из става 2. овог члана достави министарству надлежном за послове заштите животне средине до 30. априла текуће године за претходну годину.

Утврђивање накнаде за амбалажу утврђује министарство надлежно за послове заштите животне средине решењем, у року од 30 дана од дана пријема годишњег извештаја.

Обвезнику накнаде који није доставио Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај из става 2. овог члана министарство надлежно за послове заштите животне средине ће утврдити обавезу плаћања на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине о количинама амбалаже и/или упакованог

производа који после употребе постаје амбалажни отпад, односно количини увезених производа.

Утврђену накнаду, обвезник је дужан да плати:

1) у року од 15 дана од дана достављања решења када је укупан износ утврђене накнаде мањи од 1.000.000 динара;

2) у року од 15 дана по истеку тромесечја када је укупан износ износ утврђене накнаде једнак или већи од 1.000.000 динара.

Решење из става 7. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар надлежан за послове заштите животне средине прописује садржину и начин достављања годишњег извештаја из става 2. овог члана.

Ослобођење

Члан 154.

Накнада за амбалажу не плаћа се за:

1) упакован производ ако укупна количина амбалажних сировина коришћених за тај производ који се ставља у промет, у току једне календарске године не прелази количину од 1000 кг;

2) амбалажу са дугим веком трајања и повратну амбалажу на коју се примењује кауцијски систем;

3) извезену амбалажу или упакован производ, односно извезену амбалажу или упакован производ који је предмет поновног увоза, а за који је већ плаћена накнада по другим прописима;

4) амбалажу или упакован производ увезен у некомерцијалне сврхе или који је физичко лице купило за сопствене потребе;

5) амбалажу или упакован производ који се транспортује из иностранства у слободне зоне ради складиштења или ако се не врши његово препакивање;

6) произведен, увезен или извезен амбалажни материјал који служи за даљу производњу амбалаже.

Испуњеност услова за ослобођење од плаћања накнаде за амбалажу утврђује се према следећим критеријумима:

1) да је обвезник плаћања који обезбеђује сопствено управљање амбалажним отпадом испунио све опште и специфичне циљеве за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада;

2) да је обвезник плаћања који је уговором пренео обавезу на оператера испунио све опште и специфичне циљеве за поновно искоришћење и рециклажу.

Ослобођење од плаћања накнаде утврђује се решењем Министарства надлежног за послове животне средине.

Решење из става 3. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Обвезник накнаде који је обавезу управљања амбалажним отпадом уговором пренео на оператера система за управљање амбалажним отпадом плаћа 80% од утврђене висине накнаде ако оператер није испунио националне циљеве, пропорционално количини амбалаже коју је ставио у промет.

Припадност прихода

Члан 155.

Приходи остварени од накнаде за производе који после употребе постају посебни токови отпада припадају буџету Републике Србије.

Накнада за загађивање вода**Обвезник накнаде****Члан 156.**

Обвезник накнаде за загађивање вода је лице које узрокује загађење животне средине испуштањем опасне и/или отпадне загађујуће, и/или приоритетне и/или приоритетне хазардне и/или термички оптерећене отпадне воде у реципијент.

Основица**Члан 157.**

Основица накнаде за загађивање вода је метар кубни (m^3) емисије из појединачног извора загађивања испуштених отпадних вода које садрже опасне, и/или отпадне загађујуће, и/или приоритетне и/или приоритетне хазардне и/или термички оптерећене отпадне воде изнад прописаних граничних вредности емисије у реципијент.

Висина накнаде**Члан 158.**

Висина накнаде за загађивање вода на основу из члана 162. овог закона прописана је у Прилогу 7. Табела 7. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања**Члан 159.**

Утврђивање накнаде за загађивање вода врши министарство надлежно за послове заштите животне средине решењем најкасније до 30. априла текуће године за претходну годину.

Накнада из става 1. овог члана утврђује се на основу података о годишњем испуштању отпадних вода које садрже опасне, и/или отпадне загађујуће, и/или приоритетне и/или приоритетне хазардне и /или термички оптерећене отпадне воде у реципијент.

Подаци из става 2. овог члана садржани су у годишњем извештају о мерењу емисије за претходни обрачунски период који је обвезник дужан да достави Агенцији за заштиту животне средине до 31. јануара текуће године, за претходну годину, на прописаном обрасцу.

Ако обвезник накнаде није доставио Агенцији за заштиту животне средине податке из става 3. овог члана у прописаном року, министарство надлежно за послове заштите животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се, као аконтација, месечно до 15-ог у месецу за претходни месец и коначно по истеку године уколико по истеку године постоји разлика у односу на основицу накнаде на основу које је утврђена аконтација у току године.

Ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године мањи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године, разлика се плаћа у року од 15 дана од дана пријема решења, а ако је износ плаћених аконтација из става 2. овог члана у току године већи од износа коначног обрачуна накнаде по истеку године више плаћена накнада за испуштenu воду урачунава се као аконтација за наредни период.

До утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину, обвезник је дужан да плати аконтацију у висини месечне накнаде из претходне године у року из става 2. овог члана.

Након утврђивања накнаде из става 1. овог члана по решењу за текућу годину обвезник је дужан да аконтацију за текућу годину увећа или умањи тако да се укупно плаћене аконтације од почетка текуће године доведу на износ као да је уплата аконтација вршена у складу са решењем о утврђивању накнаде из става 1. овог члана за текућу годину.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар надлежан за послове заштите животне средине прописује начин достављања годишњег извештаја и садржину обрасца из става 3. овог члана.

Члан 160.

Обвезник накнаде за загађивање вода дужан је да пријави министарству надлежном за заштиту животне средине:

1) промену власништва, закупа или другог права над објектима који емитују опасне, отпадне загађујуће, приоритетне и приоритетне хазардне материје и термички оптерећене отпадне воде, у води;

2) почетак рада новог појединачног извора емисије опасних, отпадних загађујућих, приоритетних и приоритетних хазардних материја и термички оптерећених отпадних вода, у води;

3) датум трајног затварања постојећег појединачног извора емисије опасних, отпадних загађујућих, приоритетних и приоритетних хазардних материја и термички оптерећених отпадних вода, у води.

Пријаву из става 1. овог члана обвезник је дужан да достави у року од 30 дана од дана настанка промене.

Ако обвезник не достави пријаву из става 2. овог члана, министарство надлежно за заштиту животне средине ће обрачунати накнаду на основу извештаја републичког инспектора за заштиту животне средине.

Олакшице

Члан 161.

Обвезнику накнаде умањује се утврђена накнада:

1) за 20% ако испушта отпадне воде пречишћене само у уређају за примарно пречишћавање;

2) за 50% ако испушта отпадне воде пречишћене у уређају за примарно, односно секундарно пречишћавање отпадних вода или ако се пречишћавањем отпадних вода

смањује концентрација опасних, отпадних загађујућих, приоритетних и приоритетних хазардних материја.

Уређајем за примарно пречишћавање отпадних вода (механичко), у смислу овог закона, сматрају се објекти и опрема у којима се из отпадних вода уклањају само неке од загађујућих материја (пливајуће и грубе материје, песак, масти, уља и друго).

Уређајем за секундарно пречишћавање отпадних вода, у смислу овог закона, сматрају се објекти и опрема у којима се из отпадних вода уклањају биоразградиве органске материје.

Припадност прихода

Члан 162.

Средства остварена од накнаде за загађивање вода приход су буџета Републике Србије.

XI НАКНАДЕ ЗА ПЛОВИДБУ И КОРИШЋЕЊЕ ЛУКА, ПРИСТАНИШТА И ОБЈЕКТА БЕЗБЕДНОСТИ ПЛОВИДБЕ НА ДРЖАВНОМ ВОДНОМ ПУТУ

Врсте накнада

Члан 163.

Накнаде за пловидбу и коришћење лука, пристаништа и објекта безбедности пловидбе на државном водном путу су:

1) накнаде за коришћење лука и пристаништа, и то:

- (1) накнада за употребу обале;
- (2) накнада за пристајање;
- (3) лежарина;

2) накнаде за пловидбу и коришћење објекта безбедности пловидбе на државном водном путу, и то:

- (1) накнада за пловидбу државним водним путем;
- (2) накнада за коришћење бродске преводнице на државном водном путу;
- (3) накнада за коришћење зимовника на државном водном путу.

Лука и пристаниште су простор дефинисан законом којим се уређује пловидба и луке.

Накнаде за коришћење лука и пристаништа

Накнада за употребу обале

Обвезник накнаде

Члан 164.

Обвезник накнаде за употребу обале је прималац или крцатељ чија се роба укрцава или искрцава у луци, односно пристаништу или привременом претоварном месту.

Ако је прималац или крцатељ чија се роба укрцава или искрцава у луци, односно пристаништу страном правно лице, обвезник накнаде је царински заступник, представништво тог правног лица које је регистровано у Републици Србији, или друго

правно лице које у име и за рачун страног правног лица сноси трошкове у Републици Србији.

У случају превоза путника, обвезник накнаде за употребу обале је туристички оператер који је организатор путовања или друго правно лице које у име и за рачун страног правног лица сноси трошкове у Републици Србији.

Накнада за употребу обале наплаћује се за сваког путника који прелази преко линије обале.

Изузетно од става 3. овог члана, обвезник накнаде за употребу обале је путник у случају када намерава да се искрца ради привременог туристичког изласка са брода, а није закључио са агентом брода или туристичким оператером уговор којим се уређује плаћање накнаде.

Основица

Члан 165.

Основица накнаде за употребу обале је количина укрцане, односно искрцане робе, изражена у тонама (t), односно појединачни укрцани, односно искрцани путник који прелази преко линије обале.

Висина накнаде

Члан 166.

Висина накнаде за употребу обале на основицу из члана 165. овог закона прописана је у Прилогу 8, Табела 1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 167.

Утврђивање накнаде за употребу обале врши регулаторно тело за управљање лукама решењем.

Утврђивање накнаде врши се на основу података из пријаве коју обвезник подноси регулаторном телу надлежном за управљање лукама најкасније 24 часа након очекиваног доласка брода.

Обвезник накнаде је у обавези да наведе тачне и потпуне податке у пријави.

Количина и намена терета која је декларисана у пријави доказује се службеним документом (теретница, товарни лист, царинска документација и слично) чија се копија доставља уз пријаву.

Број путника декларисан у пријави доказује се службеним документом (бродским рапортом или посебном изјавом бродара, бродског агента или туристичког оператера) који се достављају уз пријаву.

У путничком саобраћају регулаторно тело надлежно за управљање лукама, на основу података из пријаве коју путник, бродски агент или туристички оператер подноси најкасније 24 h након очекиваног пристајања брода, испоставља решење путнику, агенту брода или туристичком оператеру који је организатор путовања.

Ако до испловљавања брода из луке, односно пристаништа дође до промене података у односу на податке из пријаве, обвезник накнаде је дужан да регулаторном телу за управљање лукама одмах пријави насталу промену.

Плаћање се врши најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

Накнада за употребу обале која се плаћа за укрцавање или искрцавање утечњеног нафтног гаса и утечњеног природног гаса умањује се за 30 %.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега може се покренути управни спор.

Образац пријаве из става 2. овог члана прописује регулаторно тело за управљање лукама.

Накнада за пристајање

Обвезник накнаде

Члан 168.

Обвезник накнаде за пристајање је власник или бродар брода који директно, односно индиректно користи луку, односно пристаниште или привремено претоварно место односно место у сврху укрцавања или искрцавања робе или путника.

Обвезник накнаде за пристајање брода који вије страну заставу је агент брода, односно представништво привредног друштва које је уписани власник брода, а које је регистровано у Републици Србији.

Основица

Члан 169.

Основица накнаде за пристајање је дужина брода изражена у метрима (m), за путничке бродове, односно носивост брода или снага машинског уређаја за погон по киловату (kW) за потискиваче и тегљаче, као и време проведено у луци на укрцавању и/или искрцавању робе или путника.

Висина накнаде

Члан 170.

Висина накнаде за пристајање на основицу из члана 169. овог закона прописана је у Прилогу 8. Табела 2. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 171.

Утврђивање накнаде за пристајање врши регулаторно тело за управљање лукама решењем.

Утврђивање обавезе се врши на основу података из пријаве коју је обвезник дужан да поднесе регулаторном телу најкасније 24 часа након очекиваног доласка брода.

Обвезник накнаде је у обавези да наведе тачне и потпуне податке у пријави.

Подаци за утврђивање накнаде назначени у пријави доказују се службеним документом (бродско сведочанство, сведочанство о баждарењу, рапорт брода и слично) чија се копија доставља уз пријаву.

Плаћање се врши најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

Када се пловило снабдева утечњеним природним гасом као погонским горивом на терминалу за снабдевање брода погонским горивом, накнада за пристајање умањује се за 30 %.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Образац пријаве из става 2. овог члана прописује регулаторно тело за управљање лукама.

Лежарина

Обвезник накнаде

Члан 172.

Обвезник накнаде за лежарину је власник брода који директно, односно индиректно (преко другог пловила) користи луку, односно пристаниште у било коју другу сврху различиту од оне за коју се плаћа накнада за пристајање, а нарочито када:

1) користи луку, односно пристаниште после завршетка обављања послова укрцавања, односно искрцавања робе на брод;

2) борави у луци или пристаништу након истека времена одређеног за боравак у луци или пристаништу путничког брода, при чему се путници не налазе на броду;

3) борави у луци или пристаништу ван места које је одређено за укрцавање, односно искрцавање путника на путнички брод, или борави у луци између две наутичке сезоне.

Обвезник накнаде за брод који вије страну заставу је агент пловила, односно представништво привредног друштва које је уписани власник пловила, а које је регистровано у Републици Србији.

Основица

Члан 173.

Основица накнаде за лежарину је дужина брода изражена у метрима (m) и недељиви дан од 24 часа за сваки брод, а почиње да тече шест часова након истека времена потребног за укрцавање, односно искрцавање робе, односно након истека времена одређеног за боравак путничког брода.

Висина накнаде

Члан 174.

Висина накнаде за лежарину на основицу из члана 173. овог закона прописана је у Прилогу 8. Табела 3. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 175.

Утврђивање накнаде врши регулаторно тело за управљање лукама решењем.

Утврђивање накнаде врши се на основу података из пријаве коју је обвезник дужан да поднесе регулаторном телу за управљање лукама пре испловљења брода из луке, односно пристаништа.

Обвезник накнаде је у обавези да наведе тачне и потпуне податке у пријави.

Обвезник накнаде дужан је да утврђени износ накнаде за лежарину плати најкасније у року од 15 дана од дана достављања решења.

За путнички брод који користи луку, односно пристаниште у периоду између две наутичке сезоне, накнада се утврђује у износу од 33% од прописане висине накнаде.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 176.

Од обавезе плаћања накнада за коришћење лука и пристаништа из члана 163. став 1. тачка 1) ослобођен је:

1. обвезник накнаде за домаћа јавна пловила.
2. обвезник чија пловила бораве у луци, односно пристаништу:
 - 1) услед више силе, док она траје;
 - 2) ради искрцавања бродоломаца или умрлих лица и њихових пратилаца;
 - 3) ради лекарске помоћи члановима посаде или путницима;
 - 4) ради гашења пожара;
 - 5) за пловила министарства надлежног за унутрашње послове ради обављања службених задатака.

Виша сила из става 1. тачка 2) подтачка (1) овог члана не обухвата појаву леда на унутрашњим водним путевима која проузрокује склањање брода у луку као зимско склониште.

Накнада за употребу обале не наплаћује се у случају када се пловило снабдева горивом на терминалу за снабдевање брода погонским горивом.

Од обавезе плаћања накнаде за лежарину ослобођен је власник брода који брод користи за потребе обављања одређених лучких делатности (боксажа пловила и слично), као и власник домаћег брода који користи одређено пристаниште за сопствене потребе или оперативну обалу у делу луке за стационирање тог брода током године под условом да добије сагласност регулаторног тела надлежног за управљање лукама за коришћење дела оперативне обале луке у ту сврху.

Припадност прихода

Члан 177.

Приходи остварени од накнада из члана 163. став 1. тачка 1) овог закона припадају регулаторном телу надлежном за управљање лукама до износа планираних расхода утврђених годишњим финансијским планом тог регулаторног тела, а вишак изнад тог износа, укључујући и средства која нису утрошена на планиране расходе, припадају буџету Републике Србије.

Накнаде за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу

Обвезник накнаде

Члан 178.

Обвезник плаћања накнада из члана 163. тачка 2) подтачка (1) овог закона је власник страног пловила.

Обвезник накнада из члана 163. тачка 2) подтач. (2) и (3) овог закона је корисник државних водних путева.

Основица

Члан 179.

Основица накнаде за коришћење бродске преводнице од стране теретног пловила је дужина теретног пловила изражена у метрима (m), односно основица накнаде за коришћење зимовника на државном водном путу је носивост теретног пловила изражена у тонама (t).

За коришћење бродске преводнице, односно за пловидбу државним водним путем и коришћење зимовника од стране потискивача, односно тегљача када нису у саставу, основица накнаде је снага погонског/их мотора изражена у киловатима (kW).

За коришћење бродске преводнице, односно за пловидбу државним водним путем и коришћење зимовника од стране путничких пловила основица накнаде је дужина брода изражена у метрима.

Висина накнада

Члан 180.

Висина накнаде за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу прописана је у Прилогу 9. Табела 1. - 3. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 181.

Утврђивање накнаде врши министарство надлежно за послове саобраћаја решењем, односно надлежни орган аутономне покрајине за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу који се налази на територији аутономне покрајине.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана уручења решења.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Ослобођења

Члан 182.

Од обавезе плаћања накнада из члана 163. тачка 2) овог закона ослобођен је власник јавног и ратног пловила.

Припадност прихода

Члан 183.

Приходи остварени од накнада за пловидбу и коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу припадају буџету Републике Србије, односно буџету аутономне покрајине ако су наплаћени за коришћење државног водног пута на територији аутономне покрајине, односно за коришћење објеката безбедности пловидбе на државном водном путу на територији аутономне покрајине.

XII НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ПУТЕВА

Врсте накнада

Члан 184.

Накнаде за коришћење јавних путева у смислу овог закона су:

- 1) накнада за ванредни превоз, и то за:
 - (1) прекорачење дозвољене димензије;
 - (2) прекорачење дозвољене укупне масе;
 - (3) прекорачење дозвољеног осовинског оптерећења.

2) накнада за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред јавног пута, односно на другом земљишту које користи управљач јавног пута, у складу са прописима;

3) посебна накнада за употребу јавног пута, његовог дела или путног објекта (у даљем тексту: путарина);

4) накнада за коришћење делова земљишног појаса јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута;

- 5) накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству.

Јавни пут, државни пут јесте пут дефинисан законом којим се уређују јавни путеви.

Накнада за ванредни превоз

Обвезник накнаде

Члан 185.

Обвезник накнаде за ванредни превоз је лице коме је издата дозвола за обављање ванредног превоза у складу са законом којим су уређују јавни путеви.

Основица

Члан 186.

Основица накнаде из члана 184. став 1. тачка 1) подтачка (1) овог закона је прекорачење дозвољене дужине, ширине, висине возила изражене у метрима (m) и дужине релације изражене у километрима (km) коју возило прелази, са или без терета.

Основица за утврђивање накнаде из члана 184. став 1. тачка 1) подтачка (2) овог закона је прекорачење дозвољене укупне масе возила (збир масе возила и масе терета на

возилу) изражене у тонама (t) и дужине релације изражене у километрима (km) коју возило прелази, са или без терета.

Основица за обрачун накнаде из члана 184. став 1. тачка 1) подтачка (3) овог закона је тона (t) по осовини прекорачења дозвољеног осовинског оптерећења возила (збир масе возила и масе терета на возилу) и дужине релације изражене у километрима (km) коју возило прелази, са или без терета.

Висина накнаде

Члан 187.

Висина накнаде за ванредни превоз из члана 184. тачка 1) прописана је у Прилогу 10, Табела 1. до 6. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 188.

Утврђивање накнаде за ванредни превоз врши управљач јавног пута за возило са или без терета решењем у року од 8 дана од дана подношења захтева.

Накнада из члана 184. став 1. тачка 1) подтачка (1) овог закона утврђује се када возило, са или без терета прекорачује дозвољену дужину, ширину и висину на више места, за сваку врсту прекорачења посебно, и то за само највећу димензију из сваког прекорачења применом висине накнаде прописаних у Прилогу 10. Табела 1. овог закона.

Уколико возило, са или без терета, прекорачује више димензија, укупна накнада представља збир накнада за прекорачења по појединим димензијама.

Укупан износ накнаде за прекорачење највећих дозвољених димензија возила обрачунава се као збир јединичних накнада за дужину, ширину и висину (din/km) d дужина релације (km).

Накнада из члана 184. став 1. тачка 1) подтачка (2) овог закона за прекорачење укупне масе возила или скупа возила изнад 40t, односно када је законом прописана мања дозвољена укупна маса возила или скупа возила и 44t за троосовинско моторно возило са двоосовинском или троосовинском полуприколицом када се превози 40-стопни ISO контејнер као комбинована превозна операција, плаћа се накнада применом висине накнада прописаних у Прилогу 10. Табела 2. овог закона.

Накнада из става 4. овог члана плаћа се за сваку тону прекорачења и обрачунава се по следећој формули:

Накнада (дин) = јединични износ накнаде (din/tkm) d дужина релације (km) d број тона(t) које прекорачују дозвољену укупну масу.

Накнада из члана 184. став 1. тачка 1) подтачка (3) овог закона утврђује се када возило са или без прикључног возила на једној или више једноструких осовина, или на двострукој, трострукој или вишеструкој осовини прекорачује дозвољено осовинско оптерећење, применом висине накнада прописаних у Прилогу 10. Табеле 3. до 6. овог закона.

За превозе који се врше по једној дозволи за више идентичних превоза, обрачун накнаде утврђује се тако што се накнада за појединачни превоз множи са бројем одобрених превоза.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се пре отпочивања ванредног превоза, а најкасније у року од 15 дана од дана утврђивања висине накнаде.

За возила или прикључна возила за која се издаје временска дозвола утврђује се годишња накнада, чија је висина прописана у Прилогу 10. овог закона.

Накнада за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред јавног пута, односно на другом земљишту које користи управљач јавног пута

Обвезник накнаде

Члан 189.

Обвезник накнаде за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред државног пута, односно на другом земљишту које користи управљач државног пута (у даљем тексту: накнада за постављање рекламних табли) је лице које користи државни пут за постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за обавештавање или оглашавање поред државног пута, односно на другом земљишту које користи управљач државног пута.

Обвезник накнаде за постављање средстава за оглашавање поред односно на улицама и општинским путевима, односно на другом земљишту које користи управљач улице или општинског пута (у даљем тексту: накнада за постављање средстава за оглашавање) је лице које је поставило средство за оглашавање на основу плана постављања средстава за оглашавање, након спроведеног поступка јавног конкурса односно кроз реализацију пројекта јавно – приватног партнерства са елементом концесије.

Ближе услове и критеријуме за спровођење јавног конкурса односно за реализацију пројекта јавно – приватног партнерства са елементом концесије, из става 2. овог члана, укључујући и начин одређивања накнаде за постављање средстава за оглашавање поред односно на улицама и општинским путевима, уређује се актом надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Основица

Члан 190.

Основица накнаде за постављање рекламних табли је површина постављене табле изражена у метрима квадратним (m²).

Висина накнада

Члан 191.

Висина накнаде за постављање рекламних табли поред државног пута, прописана је у Прилогу 10. Табела 7. овог закона.

Висина накнаде за постављање средстава за оглашавање поред односно на улицама и општинским путевима, односно на другом земљишту које користи управљач улице или општинског пута прописана је у Прилогу 10. Табела 7.1. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 192.

Утврђивање накнаде за постављање рекламних табли врши управљач државног пута, односно управљач улице или општинског пута приликом закључивања уговора са обвезником накнаде по окончаном јавном конкурсном односно уговором о јавно – приватном партнерству.

Плаћање се врши у 12 једнаких месечних рата до 15. у месецу за претходни месец.

Путарина

Обвезник накнаде

Члан 193

Обвезник путарине је:

- 1) власник моторног возила које је регистровано на територији Републике Србије (у даљем тексту: власник моторног возила домаће регистрације);
- 2) власник моторног возила стране регистрације.

Основица

Члан 194.

Основица за путарину је категорија возила и карактеристика деонице аутопута, у складу са законом који уређује јавне путеве.

Висина накнаде

Члан 195.

Висина путарине прописана је у Прилогу 10, Табела 8. овог закона.

У затвореном систему за наплату путарине цена се израчунава тако што се прописана цена путарине за један километар аутопута, за одређену категорију возила, множи са дужином пређене релације.

У отвореном систему путарине цена се израчунава тако што се прописана цена путарине за један километар аутопута, за одређену категорију возила, множи са дужином целе деонице аутопута под наплатом.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 196.

Путарина се плаћа на наплатним станицама управљача јавног пута.

Путарина за моторна возила домаће регистрације утврђује се и наплаћује у динарима.

Путарина за моторна возила стране регистрације плаћа се у динарима, али се може платити и у еврима.

Путарина из става 3. овог члана обрачунава се у еврима, а наплаћује у динарима по важећем средњем курсу евра, а усклађивање се врши при промени средњег курса евра од +/- 3%.

Висина путарине приликом обрачуна у динаре заокружује се, и то: 0,01 до 4,99 на 0,00 а од 5,00 до 9,99 на 10 динара.

Наплата путарине за моторна возила стране регистрације може се вршити и у ефективном страном новцу у врстама девиза које Народна банка Србије купује и продаје на девизном тржишту у складу са прописом Народне банке Србије.

Путарину за одговарајућу категорију моторног возила домаће регистрације, правна и физичка лица могу плаћати куповином месечне и годишње претплатне карте.

Месечна и годишња претплатна карта купују се за деоницу аутопута.

Висина месечне претплатне карте обрачунава се тако што се износ накнаде за одређену деоницу аутопута множи, за одређену категорију возила, бројем 40 и важи за назначени месец.

Висина годишње претплатне карте обрачунава се тако што се износ накнаде за одређену деоницу аутопута множи, за одређену категорију возила, бројем 400 и важи 12 месеци од месеца издавања.

Месечна и годишња претплатна карта коју издаје управљач јавног пута садржи: деоницу аутопута, категорију возила, регистарски број возила и време важења.

Путарина се може плаћати и путем електронске наплате путарине (ЕНП) и на тај начин се остварују одређени попусти при допуни уређаја за ЕНП:

Плаћање путарине за моторна возила правних лица, домаће и стране регистрације, може се вршити електронском наплатом путем уређаја за ЕНП у „Пост-Пејд” систему, на основу испостављених рачуна за остварено коришћење путева, уз претходно закључен уговор са управљачем јавног пута и достављене банкарске гаранције са минималним роком важности од 60 дана.

У затвореном систему наплате путарине, обвезник путарине је дужан да код изласка са деонице под наплатом, преда документ који је добио приликом уласка у затворени систем наплате путарине, а у електронском систему наплате да код изласка спроведе електронску регистрацију уз помоћ електронског уређаја за ЕНП, са којим се регистровао код последњег уласка у затворени систем.

Ослобађања

Члан 197.

Путарина се не плаћа за возила:

- 1) полиције, (возила у власништву полиције);
- 2) хитне помоћи, (возила са лежајевима у возилу);
- 3) Војске Србије и возила мобилисана за потребе Војске Србије;
- 4) професионалних ватрогасних јединица, добровољних ватрогасних друштава и ватрогасних јединица правних лица која имају ватрогасну службу организовану по прописима о заштити од пожара;
- 5) под пратњом и возила са првенством пролаза у складу са законом којим се уређује безбедност саобраћаја на путевима.

По одобрењу Управљача јавног пута путарина се не плаћа за возила:

- 1) особа са утврђеним инвалидитетом са 80% или више процената телесног оштећења, односно особа код којих је утврђено телесно оштећење које има за последицу неспособност доњих екстремитета 60% или више процената, за један лични аутомобил који имају у свом власништву, односно који користе по основу уговора о лизингу, када се особа са утврђеним инвалидитетом налази у возилу;
- 2) републичке инспекције за државне путеве и републичке инспекције за друмски саобраћај;

- 3) привредних друштава и других правних лица, односно предузетника који обављају послове одржавања и заштите јавног пута за чије коришћење се плаћа путарина;
- 4) која су у функцији организовања и контроле наплате путарине и
- 5) за превоз лица и материјалних добара у оквиру домаћих или међународних хуманитарних акција.

По одобрењу Управљача јавног пута путарина се плаћа у умањеном износу:

- 1) од 10% за месечну, односно годишњу претплатну карту коју набављају пољопривредници који су уписани у Регистар пољопривредних газдинства у складу са прописима који уређују упис пољопривредних газдинстава у регистар;
- 2) до 10% од утврђене цене путарине у зависности од висине авансне уплате за обвезника путарине који плаћање врши путем уређаја за ЕНП.

Начин остваривања права на попуст као и критеријуме за остваривање права на попуст ближе се уређују подзаконским актом који доноси министар надлежан за послове саобраћаја.

Накнада за коришћење делова земљишног појаса јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута

Обвезник накнаде

Члан 198.

Обвезник накнаде за коришћење делова земљишног појаса јавног пута и другог земљишта које користи управљач јавног пута (у даљем тексту: накнада за коришћење делова земљишног појаса), а које је у општој употреби је корисник тог земљишта.

Основица

Члан 199.

Основица накнада за коришћење делова земљишног појаса је метар квадратни (m²) путног земљишта у зависности од значаја пута, а које се користи за приступ комерцијалних објеката (станица за снабдевање моторних возила горивом, мотела, хотела, ресторана, аутосервиса, продавница, стоваришта, отпада, мегамаркета и сл.).

Висина накнаде

Члан 200.

Висина накнаде за коришћење делова земљишног појаса прописана је у Прилогу 10. Табела 9, 9.1, 9.2 и 9.3 овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 201.

Утврђивање накнаде за коришћење делова земљишног појаса утврђује управљач јавног пута приликом закључивања уговора са обвезником плаћања накнаде.

Накнада се плаћа у 12 једнаких месечних рата, до 15. у месецу за претходни месец.

Накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству

Обвезник накнаде

Члан 202.

Обвезник накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству је власник теретног возила, односно скупа возила и власник аутобуса регистрованих у иностранству који користе државни пут.

Основица

Члан 203.

Основица накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству за теретно возило, односно скуп возила је бруто-тонски километар, а за аутобусе је возило-километар.

Приколица за превоз пртљага путника који путују аутобусом који вуче приколицу сматра се саставним делом аутобуса.

Бруто-тонски километар представља кретање једне тоне укупне масе теретног возила, односно скупа возила на растојању од једног километра.

Укупна маса теретног возила, односно скупа возила означава масу теретног возила, односно скупа возила (укључујући масу горива у резервоару, прибора и опреме) заједно са масом посаде возила и терета који се превози.

Возило километар представља кретање аутобуса на растојању од једног километра.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 204.

Утврђивање и наплату накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству врши царински орган на граничном прелазу или на другом месту на коме се врши надзор.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се приликом преласка границе.

Накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству се утврђује применом коефицијента за обрачун накнаде који је прописан у Прилогу 10, Табела 10. овог закона, на основицу.

Ослобођења

Члан 205.

Накнада за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству не плаћа се за моторна возила која обављају превоз медицинске опреме у хитним случајевима, нарочито у случају природних катастрофа и хуманитарних потреба.

Припадност прихода

Члан 206.

Приходи остварени од накнада из члана 184. став 1. тач. 1), 2), 4), 5) и 6) на државном путу припадају буџету Републике Србије, а приходи од тих накнада остварени

на општинском путу и улици припадају буџету јединице локалне самоуправе на чијој територији се налази пут и улица.

Приходи остварени од накнада из члана 184. став 1. тач. 3) и 7) припадају буџету Републике Србије.

XIII НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНЕ ЖЕЛЕЗНИЧКЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ

Врсте накнада

Члан 207.

Накнаде за коришћење јавне железничке инфраструктуре у смислу овог закона су:

- 1) накнада за прикључење индустријског колосека;
- 2) накнада за привремено коришћење пословног простора и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у заштитном пружном појасу, односно на другом земљишту и објектима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре;
- 3) накнада за привремено коришћење земљишног појаса поред железничких пруга у ширини од 25m од осе најближег колосека.

Јавна железничка инфраструктура у смислу овог закона јесте пруга у складу са законом којим се уређује железница.

Накнада за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру

Обвезник накнаде

Члан 208.

Обвезник накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру је власник индустријске железнице, односно индустријског колосека.

Висина накнаде

Члан 209.

Висина накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру прописана је у Прилогу 11. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 210.

Утврђивање накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру врши се уговором.

Накнада из става 1. овог члана плаћа се у року од 15 дана од дана закључивања уговора.

Накнада за привремено коришћење пословног простора и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у заштитном пружном појасу, односно на другом земљишту и објектима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре

Обвезник накнаде

Члан 211.

Обвезник накнаде за привремено коришћење пословног простора (пословни објекти, службени објекти, вестибили, локали, магацини итд.) и постављање рекламних табли, рекламних паноа, уређаја за сликовно обавештавање или оглашавање у заштитном пружном појасу, односно на другом земљишту и објектима и заштитним оградама и манипулативним просторима које користи управљач јавне железничке инфраструктуре (у даљем тексту: накнада за постављање рекламних табли), је правно или физичко лице.

Објектима се сматрају железничке станице, стајалишта, пословне и службене зграде, подвожњаци, надвожњаци, мостови и сл.

Основица

Члан 212.

Основица за обрачун накнаде за постављање рекламних табли је површина простора изражена у метарима квадратним (m²) у зависности од територије и намене.

Висина накнаде

Члан 213.

Висина накнаде за постављање рекламних табли прописана је у Прилогу 12. овог закона.

При понављању оглашавања пословног простора, за који није било ниједне понуде или је једини понуђач у првом поступку оглашавања одустао од Уговора, почетна цена се може умањити до 30% а искључиво по одлуци управљача инфраструктуре.

Изузетно по одобрењу управљача јавне железничке инфраструктуре, цена закупа пословног и рекламног простора може бити умањена у односу на прописану висину накнаде из Прилога 12. уколико је реч о непрофитабилним организацијама, организацијама од значаја за културу, здравство и слично.

У накнаду не могу бити урачунати трошкови редовног одржавања, електричне енергије, воде и канализације, грејања, ПТТ услуга, изношења смећа, чишћења, одводњавања као и других услуга, такси и пореза које сноси купац.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 214.

Утврђивање накнаде за привремено коришћење пословног простора и постављање рекламних табли врши се уговором, између управљача јавне железничке инфраструктуре и правног или физичког лица, за месечни период, од момента уласка у посед.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се за месечни период у року од 15. дана по истеку месеца.

Накнада за привремено коришћење делова земљишног појаса поред железничких пруга

Обвезник накнаде

Члан 215.

Обвезник накнаде за привремено коришћење делова земљишног појаса поред железничких пруга и другог земљишта које користи управљач јавне железничке инфраструктуре (у даљем тексту: за привремено коришћење делова земљишног појаса), а које је у општој употреби је правно или физичко лице.

Основица

Члан 216.

Основица накнада за привремено коришћење делова земљишног појаса је површина коришћеног земљишта изражена у метрима квадратним (m²) у зависности од категорије пруге.

Висина накнаде

Члан 217.

Висина накнаде за привремено коришћење делова земљишног појаса прописана је у Прилогу 13. овог закона.

Изузетно по одобрењу управљача јавне железничке инфраструктуре цена накнаде за привремено коришћење земљишта може бити умањена у односу на висину накнаде из Прилога 13, уколико је реч о непрофитабилним организацијама, организацијама од значаја за културу, здравство и слично.

У накнаду за привремено коришћење не могу бити урачунати трошкови редовног одржавања, електричне енергије, воде и канализације, грејања, ПТТ услуга, изношења смећа, чишћења, одводњавања као и других услуга, такси и пореза. Све накнаде морају у уговору и предговору бити посебно назначене и исте сноси привремени Корисник.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 218.

Утврђивање накнаде за закуп делова земљишног појаса врши управљач јавне железничке инфраструктуре уговором који закључује са обвезником плаћања накнаде.

Накнада се плаћа месечно, до 15. у месецу за претходни месец.

Припадност прихода

Члан 219.

Приходи остварени од накнада за коришћење јавне железничке инфраструктуре припадају управљачу јавне железничке инфраструктуре.

XIV. НАКНАДЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ЈАВНИХ ПОВРШИНА

Врсте накнада

Члан 220.

Накнаде за коришћење јавне површине, су:

1) накнада за коришћење простора на јавној површини у пословне и друге сврхе, осим ради продаје штампе, књига и других публикација, производа старих и уметничких заната и домаће радиности;

2) накнада за коришћење јавне површине објектом привременог коришћења;

3) накнада за коришћење јавне површине за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, као и за коришћење површине и објекта за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, за које дозволу издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе;

4) накнада за коришћење јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова;

Јавна површина јесте простор дефинисан законом који уређује планирање и изградњу.

Обвезник накнаде

Члан 221.

Обвезник накнаде за коришћење јавне површине је корисник јавне површине.

Основица

Члан 222.

Основица накнаде за коришћење простора на јавној површини је површина коришћеног простора изражена у метрима квадратним (m²).

Висина накнаде

Члан 223.

Највиши износ накнаде за коришћење јавне површине прописан је у Прилогу 14. овог закона.

Износ накнаде прописан је у зависности од времена коришћења простора, зоне у којој се налази простор који се користи, уколико је утврђена актом јединице локалне самоуправе као и техничко-употребних карактеристика објекта, уколико се јавна површина користи за постављање објеката.

Актом скупштине јединице локалне самоуправе утврђује се висина накнаде у складу са ставом 1. овог члана, начин достављања и садржај података о коришћењу јавне површине надлежном органу који утврђује обавезу плаћања накнаде.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 224.

Утврђивање накнаде за коришћење јавне површине врши се према површини коришћеног простора, сразмерно времену коришћења тог простора, техничко-употребних карактеристика објекта.

Накнаду из става 1. овог члана, врши орган јединице локалне самоуправе надлежан за утврђивање, контролу и наплату јавних прихода решењем.

Накнада из става 1. овог члана по основу заузећа јавне површине грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова увећава се за 100% ако инвеститор продужи дозвољени рок за заузимање јавне површине. Под продужењем рока подразумева се прекорачење рока завршетка изградње евидентираног у писменој изјави инвеститора о почетку грађења односно извођења радова и року завршетка грађења, односно извођења радова према закону о планирању и изградњи.

Обавезник накнаде дужан је да утврђену обавезу по основу накнаде плати до 15. у месецу за претходни месец.

Обвезник накнаде дужан је да до доспелости обавезе по решењу из става 2. овог члана о утврђивању накнаде за текућу годину, плаћа месечно аконтацију накнаде у висини обавезе за последњи месец године која претходи години за коју се утврђује накнада.

Ако је обвезник накнаде по основу аконтације уплатио мањи износ од износа који је утврђен решењем из става 2. овог члана, обвезник је дужан да износ те разлике плати у року од 15 дана од дана достављања решења, а ако је уплатио већи износ од износа утврђеног решењем из става 2. овог члана, више плаћена накнада обрачунава се као аконтација за наредни период.

Против решења из става 2. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за локалну самоуправу, преко надлежног органа јединице локалне самоуправе.

Ослобођења и олакшице

Члан 225.

Накнаду за коришћење јавних површина не плаћају директни и индиректни корисници буџетских средстава.

Накнада за коришћење јавних површина по основу заузећа грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова не плаћа се ако се раскопавање, односно заузимање јавне површине врши због реконструкције коловоза, тротоара или друге јавне саобраћајне површине, као и приликом извођења радова јавних комуналних предузећа у сврху довођења објеката у функцију. Под довођењем објекта у функцију подразумевају се радови на текућем (редовном) одржавању објекта, за које се не издаје одобрење по Закону о планирању и изградњи

Накнада за коришћење јавних површина умањује се:

1) за повремено коришћење простора на јавним површинама на покретним објектима за време одржавања вашара, сајмова, изложби и других традиционалних манифестација, хуманитарне, верске и друге регистроване непрофитне организације, за 90% од прописане накнаде;

2) за обављање угоститељске делатности у башти отвореног типа, у периоду од 1. октобра до 31. марта, за 80% од прописане накнаде;

3) за забавне паркове на отвореном простору у периоду од 1. октобра до 31. марта, за 80% од прописане накнаде;

4) за одржавање забавних програма који се приређују у хуманитарне сврхе, за 90%, од прописане накнаде;

5) у периоду извођења радова због изградње, реконструкције или санације комуналне инфраструктуре, за 90%, од прописане накнаде.

6) за заузеће грађевинским материјалом и за извођење грађевинских радова ако се раскопавање, односно заузимање јавне саобраћајне површине врши због изградње и реконструкције или санације комуналне примарне инфраструктуре, за 50%. Под комуналном примарном инфраструктуром подразумевају се објекти комуналних делатности побројаних у Закону о комуналним делатностима, до мерног инструмента потрошача.

Припадност прихода

Члан 226.

Приходи остварени од накнаде за коришћење јавних површина припадају буџету јединица локалне самоуправе.

XV НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНОГ ЛЕКОВИТОГ ФАКТОРА

Обвезник накнаде

Члан 227.

Обвезник накнаде за коришћење природног лековитог фактора је лице које, у складу са законом који уређује бање, има право да користи природни лековити фактор у бањи у сврху превенције, лечења и рехабилитације (у даљем тексту: бањске здравствене услуге), као и у оквиру угоститељске делатности у смислу закона који уређује туризам (у даљем тексту: бањске угоститељске услуге).

Обвезник накнаде из става 1. овог члана дужан је да прибави и стави у функцију мерне инструменте ради контроле утрошене количине воде, гаса и лековитог блата са природним лековитим фактором за бањске здравствене и бањске угоститељске услуге, у року од 6 месеци од дана ступања овог закона на снагу.

Бања и природни лековити фактор имају значење сходно закону којим се уређују бање.

Природни лековити фактор је термална и минерална вода, гас и лековито блато.

Основица

Члан 228.

Основица за обрачун накнаде за коришћење природног лековитог фактора је количина захваћене воде, гаса и лековитог блата изражена у кубним метрима (m³), која садржи природни лековити фактор.

Висина накнаде

Члан 229.

Висина накнаде за коришћење природног лековитог фактора прописана је у Прилогу 15. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања

Члан 230.

Утврђивање накнаде за коришћење природног лековитог фактора врши надлежни орган јединице локалне самоуправе, решењем.

Накнада за коришћење природног лековитог фактора се утврђује за тромесечни период.

Накнада за коришћење природног лековитог фактора се у року од 15 дана од дана достављања решења из става 1. овог члана.

Контролу плаћања накнаде из става 1. овог члана врши јединица локалне самоуправе преко овлашћеног инспектора.

Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству надлежном за послове туризма у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба на решење не одлаже извршење решења.

Надлежни орган јединице локалне самоуправе дужан је да министарству надлежном за послове туризма и министарству надлежном за послове здравља у електронској форми, два пута годишње, достави евиденцију коначних решења из става 1. овог члана на обрасцу, чију садржину ближе одређује министар надлежан за послове туризма.

Олакшице

Члан 231.

За количину природног лековитог фактора коју обвезник накнаде користи за лечење пацијената висина накнаде умањује се за 20%.

Припадност прихода

Члан 232.

Приходи остварени од накнаде за коришћење природног лековитог фактора припадају буџету јединица локалне самоуправе.

XVI. НАКНАДЕ ЗА ЕЛЕКТРОНСКЕ КОМУНИКАЦИЈЕ

Врсте накнада

Члан 233.

Накнаде за електронске комуникације су:

- 1) накнада за коришћење нумерације;
- 2) накнада за коришћење радио-фреквенција;

Радио-фреквенција и нумерација дефинисане су законом којим се уређују електронске комуникације.

Накнада за коришћење нумерације

Обвезник накнаде

Члан 234.

Обвезник накнаде за коришћење нумерације је лице, које је у складу са законом који уређује област електронских комуникација добило право коришћења нумерације.

Висина накнаде

Члан 235.

Начин обрачуна висине накнаде у зависности од врсте комуникационе мреже, појединачно додељених кодова, врсте услуга, података о додељеним и коришћеним бројевима и адресама на дан 31. децембра године, која претходи години за коју се накнада плаћа прописана је у Прилогу 16. овог закона.

Утврђивање и плаћање

Члан 236.

Утврђивање накнаде врши регулаторно тело надлежно за област електронских комуникација решењем за годишњи период.

Плаћање се врши на начин и у року утврђеном решењем регулаторног тела.

На поступак утврђивања износа накнада из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Контролу плаћања и принудну наплату накнада из става 1. овог члана врши регулаторно тело надлежно за област електронских комуникација.

Накнаде за коришћење радио-фреквенција

Члан 237.

Накнаде за коришћење радио-фреквенција су:

1) накнада за коришћење радио-фреквенције за радио станицу у радиодифузној служби;

2) накнада за коришћење радио-фреквенције за радио станицу у мобилној и фиксној служби, и то:

(1) накнада за коришћење једне радио-фреквенције за радио станицу у радио мрежи са симплексним, семидуплексним и друплексним начином рада;

(2) накнада за коришћење једне радио-фреквенције за радио релејну станицу;

3) накнада за коришћење радио-фреквенције за радио станицу у јавној комуникационој мрежи утврђује се за:

(1) за коришћење радио-фреквенција за базну станицу у радио мрежи са дуплексним начином рада;

(2) за коришћење радио-фреквенција у јавној мобилној комуникационој мрежи са дуплексним начином рада;

4) накнада за коришћење радио-фреквенције за сателитску радио-станицу, и то:

(1) за сателитску радио станицу;

(2) за друге радио станице;

5) накнада за коришћење радио-фреквенције за друге радио-станице, и то:

(1) за радио станицу на ваздухоплову, броду, другим пловилима и локомотивама;

(2) за радио станицу на копну намењену за безбедност ваздушне пловидбе, пловидбе на унутрашњим пловним путевима, радио навигацију.

Обвезник накнада

Члан 238.

Обвезник накнада за коришћење радио-фреквенција је лице које, у складу са законом који уређује област електронских комуникација, добило право коришћења радио-фреквенција.

Висина накнаде

Члан 239.

Начин обрачуна висине накнаде у зависности од следећих критеријума: врсте радио-дифузне службе, броја становника у зони опслуживања, врсте сигнала, начина коришћења радио-фреквенције, броја програма, броја радио станица и др. прописује се у Прилогу 17. овог закона.

Начин утврђивања и плаћања накнаде

Члан 240.

Утврђивање накнаде за коришћење радио-фреквенција врши регулаторно тело решењем за годишњи период.

Накнада се плаћа на начин и у року утврђеном решењем.

На поступак утврђивања износа накнада из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује општи управни поступак.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Контролу плаћања и принудну наплату накнада из става 1. овог члана врше стручне службе агенције.

Члан 241.

Оператори воде попис коришћених бројева и адреса и исти достављају Републичкој агенцији за електронске комуникације (у даљем тексту: Агенција) најмање једном годишње и то до 31. јануара текуће године са стањем на дан 31. децембра претходне године, као и на захтев Агенције.

Олакшице и изузећа од плаћања

Члан 242.

Олакшице за плаћање накнаде за електронске комуникације могу се одобрити за:

- 1) продужење рока плаћања за износ до 500.000 динара;
- 2) плаћање на рате за износ утврђене накнаде једнак или већи од 500.000 динара.

Олакшице из става 1. овог члана одобравају се на основу захтева корисника поднетог до 1. децембра текуће године.

Накнада за коришћење радио-фреквенције за радио релејне станице које се користе за пружање универзалног ервиса на подручју за то одређеном се не плаћа.

Накнаде за привремено коришћење радио-фреквенције плаћа се у висини од 20% од висине годишње накнаде за коришћење радио-фреквенције.

Припадност прихода

Члан 243.

Приходи остварени од накнада за електронске комуникације и поштанске услуге припадају регулаторном телу надлежном за област електронских комуникација до износа средстава планираних расхода утврђених годишњим финансијским планом тог регулаторног тела.

Средства која представљају разлику прихода и расхода утврђених годишњим финансијским извештајем регулаторног тела уплаћују се на одговарајући рачун прописан за уплату јавних прихода буџета Републике Србије и евидентирају се на рачуну Буџетског фонда за унапређење и развој области електронских комуникација и информационог друштва.

Део разлике средстава, сразмеран приходима оствареним од оператора електронских комуникационих мрежа и услуга на територији аутономне покрајине, уплаћује се на рачун буџета аутономне покрајине.

XVII. ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 244.

Прилози од 1. до 17. су одштампани уз овај закон и чине његов саставни део.

Уплата прихода од накнада

Члан 245.

Накнаде за коришћење јавних добара утврђене овим законом уплаћују се на рачуне прописане за уплату јавних прихода.

Изузетно од става 1. овог члана приход од накнаде за коришћење заштићеног подручја, приход од накнада за коришћење јавне железничке инфраструктуре, као и приход од накнада који остварују регулаторна тела уплаћује се на рачун управљача, односно регулаторног тела.

Члан 246.

У погледу повраћаја, камате, принудне наплате, застарелости и осталог што није прописано овим законом сходно се примењују прописи којима се уређује порески поступак и пореска администрација.

Изузетно, уколико утврђивање накнада врши регулаторно тело, односно управљач поступак принудне наплате се спроводи у складу са законом којим се уређује општи управни поступак.

Евиденција

Члан 247.

Орган надлежан за утврђивање накнаде у складу са овим законом, води евиденцију обвезника накнаде, задужење по основу обавезе плаћања накнаде, уплате накнаде по обвезницима накнаде, као и другим подацима који се односе на плаћање накнаде.

Начин усклађивања

Члан 248.

Висине динарских износа накнада датих у прилозима 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17. и 18. који су саставни део овог закона усклађују се годишње, са годишњим индексом потрошачких цена за период од 1. октобра претходне године до 30. септембра текуће године, који објављује републички орган надлежан за послове статистике.

Приликом усклађивања висине накнада из става 1. овог члана, основица за усклађивање су последњи објављени усклађени износи.

Заокруживање усклађених износа накнада из става 1. овог члана врши се тако што се износ до 0,50 динара не узима у обзир, а износ преко 0,50 динара заокружује на 1,00 динар.

Изузетно од става 3. овог члана заокруживање усклађених износа накнада прописаних у прилозима 5, 7, 10, 14. и 15. врши се на два децимална места, а заокруживање усклађених износа накнада прописаних у Прилогу 3. овог закона врши се на четири децимална места.

Прво усклађивање висине накнада прописаних овим законом извршиће се у 2019. години, применом индекса потрошачких цена према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, за период од првог дана наредног месеца од дана ступања на снагу овог закона до 30. септембра 2019. године.

Влада, на предлог министарства надлежног за послове финансија, утврђује и објављује усклађене висине накнада из става 1. овог члана у „Службеном гласнику Републике Србије”, до краја децембра текуће године.

Усклађени износи накнада из става 7. овог члана примењиваће се од првог дана наредног месеца од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Ако се до истека рока из става 6. овог члана не утврде и не објаве усклађени износи накнада, у наредној години ће се примењивати последњи објављени износи накнада.

XVIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 249.

Новчаном казном од 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) ако не плати накнаду утврђену решењем органа, односно уговором утврђену накнаду (члан 9. став 4, члан 14. став 2, члан 18. ст. 2. и 4, члан 52. став 4, члан 59. став 2, члан 83, 88. став 2, члан 93. ст. 5, 6. и 7, члан 98 ст. 3, 4, 5. и 7, , члан 109. став 2, члан 122. ст. 1, 2. и 4, члан 127. став 2, члан 131. став 2, члан 138. ст. 3. и 5, члан 156. став 6, члан 159. ст. 5, 6. и 7, члан 167. став 8, 157, члан 171. став 5, члан 175. став 4, члан 181. став 2, члан 188. став 10, члан 19. став 2, члан 201. став 2, члан 210. став 2, члан 214. став 2, члан 218. став 2, члан 224. ст. 3, 4. и 5. члан 230. став 3, члан 236. став 2. и члан 240. став 2.);

2) ако не утврди и не плати накнаду (члан 24. став 2, чл. 32, чл. 39. и 46, члан 66. став 2, члан 72. став 2, члан 77. став 2, члан 104 став 2, члан 145. став 3.);

3) ако обвезник накнаде не достави пријаву или достави непотпуну пријаву или пријава садржи нетачне податке (члан 14. став 5, члан 18. став 5, члан 24. став 6, члан 31. став 5, члан 38. став 5, члан 45. став 7, 40, 47, члан 66. став 1, члан 72. став 1, члан 77. став 1, члан 104. став 1, , став 1 и члан 149. став 1, члан 167. ст. 2. и 3, члан 171. ст. 2. и 3. члан 175. ст. 2. и 3.);

4) ако не достави годишњи извештај (члан 123. став 1, члан 131. став 5, члан 132, члан 139, члан 145. став 4, члан 153. став 2, члан 159. став 3. и члан 160.);

5) не достави јединствену царинску исправу (члан 127. став 4.);

За прекршај из става 1. овог члана казниће се за прекршај предузетник новчаном казном од 10.000 до 500.000 динара.

Новчаном казном од 5.000 динара до 50.000 динара казниће се за прекршај обвезник накнаде – физичко лице које не плати накнаду из става 1. овог члана.

За радње из става 1. овог члана казниће се за прекршај и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара.

XXI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 250.

Обавезе по основу накнада које су настале, а нису плаћене до дана ступања на снагу овог закона, измириће се у складу са прописима који су били на снази у време настанка обавезе.

Члан 251.

Влада ће у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона донети подзаконска акта из члана 122. став 6, члана 135. став 6. и члана 138. став 7. овог закона.

Члан 252.

Подзаконска акта из члана 14. став 7, члана 18. став 7, члан 22. став 2, члана 24. ст. 8. и 9, члан 28. став 7, члана 33. став 3, члана 40. сав 3, члана 47. став 3, члана 66. став 4, члана 72. став 4, члана 77. став 4, члан 102. став 4, члана 104. став 5, члан 115. став 4, члан 123. став 3, члан 131. став 8, члан 138. став 9, члан 145. став 6, члан 146. став 6, члан 153. став 8, члан 159. став 10, члан 197. став 4. и члан 230. став 7. овог закона донеће надлежни министар у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Јединица локалне самоуправе ће у року од 120 дана од од дана ступања на снагу овог закона донети подзаконски акт из члана 138. став 13. овог закона.

Управљач заштићеног подручја ће у року од 120 дана од дана ступања на снагу овог закона донети подзаконски акт из члана 108. став 2. овог закона.

Члан 253.

Даном почетка примене овог закона престају да важе:

- 1) део X. Накнаде за геолошка истраживања и коришћење минералних сировина и геотермалних ресурса којим су прописане одредбе чл.157. - 160. ст. 1.-6. Закона о рударству и геолошким истраживањима („Службени гласник РС”, бр. 101/15);
- 2) одредбе члана 341. Закона о енергетици („Службени гласник РС”, бр. 145/14);
- 3) одредбе члана 22. Закона о робним резервама („Службени гласник РС”, бр. 104/13 и 145/14-др. закон);
- 4) називи и одредбе чл. 25. и 26. Закона о пољопривредном земљишту („Службени гласник РС”, бр. 62/06, 65/08-др. закон, 41/09, 112/15 и 80/17);
- 5) називи и одредбе чл. 11, 12, 85. и 87. Закона о шумама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12 и 89/15);
- 6) одредбе члана 80. Закона о дивљачи и ловству („Службени гласник РС”, бр. 18/10);
- 7) називи и одредбе чл. 153. – 177ђ, као и називи и одредбе чл. 191.-195. Закона о водама („Службени гласник РС”, бр. 30/10, 93/12 и 101/16);
- 8) одредбе члана 7, као и члана 58. став 1. тач. 4. и 5. Закона о заштити и одрживом коришћењу рибљег фонда („Службени гласник РС”, бр. 128/14);
- 9) назив и одредба члана 70. Закона о заштити природе („Службени гласник РС”, бр. 36/09, 88/10, 91/10-исправка и 14/16);
- 10) одредбе члана 27. ст. 5.-7, наслов и одредбе члана 85, одредбе члана 85а ст. 3. и 4, као и наслове и одредбе чл. 86. – 88. Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09-др. закон, 72/09-др. закон, 43/11-УС и 14/16);
- 11) назив и одредба члана 31, одредбе члана 229. - 229в, као и одредбе члана 232. Закона о пловидби и лукама на унутрашњим водама („Службени гласник РС”, бр. 73/10, 121/12, 18/15, 96/15-др. закон, 92/16 и 104/16-др. закон);
- 12) одредбе чл. 17. – 26. Закона о јавним путевима („Службени гласник РС”, бр. 101/05, 123/07, 101/11, 93/12 и 104/13);
- 13) одредбе члана 27. Закона о железницама („Службени гласник РС”, бр. 45/13 и 91/15)
- 14) одредбе члана 13. Закона о бањама („Сл. гласник РС”, бр. 80/92 и 67/93-др. закон);
- 15) одредбе члана 29. став 1. тач. 1) и 2), став 2. истог члана у делу који се односи на висину накнада из става 1. тач. 1) и 2), као и називи и одредбе чл.30. и 31. Закона о електронским комуникацијама („Службени гласник РС”, бр. 44/10, 60/13-УС и 62/14);
- 16) Уредба о висини и начину плаћања накнаде за примењена геолошка истраживања минералних и других геолошких ресурса и накнаде за здржавање истражног простора („Службени гласник РС”, бр. 10/16);
- 17) Уредба о висини, начину обрачуна, плаћања и располагања накнадом за формирање обавезних резерви нафте и деривата нафте;
- 18) Уредба о висини накнада за воде за 2017. годину („Службени гласник РС”, бр. 36/17);
- 19) Уредба о ближним критеријумима, начину обрачуна и поступку наплате накнаде за коришћење заштићеног подручја („Службени гласник РС”, бр. 43/10);

20) Уредба о врстама загађивања, критеријумима за обрачун накнаде за загађивање животне средине и обвезницима, висини и начину обрачунавања и плаћања накнаде („Службени гласник РС”, бр. 113/05, 6/07, 13/08-др. пропис, 7/09-др. пропис, 5/10-др. пропис, 8/10, 102/10, 7/11-др. пропис, 15/12, 22/12--др. пропис, 91/12, 30/13-др. пропис, 37/14-др. пропис, 25/15-др. пропис, 44/16-др. пропис и 43/17-др. пропис);

21) Уредба о мерилима и условима за повраћај, ослобађање или смањење плаћања накнаде за загађивање животне средине („Службени гласник РС”, бр. 113/05 и 24/10);

22) Уредба о критеријумима за утврђивање накнаде за заштиту и унапређивање животне средине и највишег износа накнаде („Службени гласник РС”, број 111/09);

23) Уредба о критеријумима за обрачун накнаде за амбалажу или упакован производ и ослобађање од плаћања накнаде, обвезницима плаћања, висини накнаде, као и о начину обрачунавања и плаћања накнаде („Службени гласник РС”, број 8/10 и 22/16).

24) Правилник о висини и начину плаћања накнаде за коришћење података и документације основних геолошких истраживања која се као послови од јавног интереса финансирају из буџета Републике Србије, као и за коришћење података и геолошких истраживања који су постали јавна својина – државна својина по основу концесионих уговора („Службени гласник РС”, бр. 54/17);

25) Правилник о висини годишње накнаде за коришћење нумерације („Службени гласник РС”, бр. 67/11);

26) Правилник о висини накнаде за коришћење радио-фреквенција („Службени гласник РС”, бр. 93/10 и 15/15);

27) Одлука о висини и начину плаћања лучких и пристанишних накнада („Службени гласник РС”, бр. 31/15, 74/15 и 13/17);

28) Одлука о висини накнаде за употребу државног пута за возила регистрована у иностранству („Службени гласник РС”, бр. 16/16);

29) Одлука о висини накнаде за ванредни превоз на државним путевима у Републици Србији („Службени гласник РС”, бр. 103/17).

Члан 254.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2019. године.